Sfântul apostol Filip, unul din cei 7 diaconi

(s.v. 11 octombrie / s.n. 24 octombrie)

Materiale despre Sfântul apostol Filip, unul din cei 7 diaconi:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20ap.%20Filip%20(11%20oct)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Filip+11+octombrie

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=11+octombrie

***

Sfântul apostol Filip, unul din cei şapte diaconi, nu trebuie confundat cu apostolul Filip, cel de-al treilea apostol chemat la misiune de către Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Împreună cu Sfântul arhidiacon Ştefan s-au numărat între cei şapte diaconi aleşi de către Sfinţii apostoli. Sfântul apostol Filip a fost căsătorit având patru fiice. Ca diacon, el a slujit cu râvnă săracilor şi văduvelor. Din Faptele Apostolilor aflăm că Sfântul Filip l-a botezat pe Simon magul. Tot el a fost cel care l-a botezat şi pe eunucul Candachiei, Regina Etiopiei. Sfântul Filip

a fost hirotonit arhiereu al cetăţii Tralles. Tot în această cetate s-a mutat la Domnul.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 3
În această lună (octombrie), ziua a unsprezecea - Sfântul apostol Filip, unul din cei şapte diaconi (Minei) 6
Canon de rugăciune către Sfântul apostol Filip, unul din cei 7 diaconi..... 18
Imnografie 26
Sfântul apostol Filip şi Faptele Sfinților Apostoli..... 27
Vieţile Sfinților - Viaţa Sfântului apostol Filip, unul din cei şapte diaconi..... 30
Sinaxar - Pomenirea Sfântului apostol Filip, unul din cei şapte diaconi 35
Sfântul apostol Filip, unul din cei şapte diaconi..... 37
Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul apostol Filip, unul dintre cei 7 diaconi 38
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul apostol Filip, unul dintre cei 7 diaconi; Sfântul ierarh Teofan mărturisitorul, episcopul Niceei 40
Proloagele din 11 octombrie 42
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului apostol Filip 46
Arhim.Dumitru Cobzaru - Predică la Sfântul apostol Filip, unul din cei şapte diaconi 48
Sfântul diacon Filip..... 49
Sfântul Filip, diaconul şi moaştele sale de la Mănăstirea Hurezi..... 51
orthodoxwiki - Apostolul Filip (din cei şaptezeci)..... 55
Sfânta Ermiona, una din fiicele Sfântului apostol Filip (4 septembrie)..... 57
Sinaxar - Sfânta Ermiona, fiica diaconului Filip..... 60
Icoane 63

Evanghelia şi Apostolul zilei

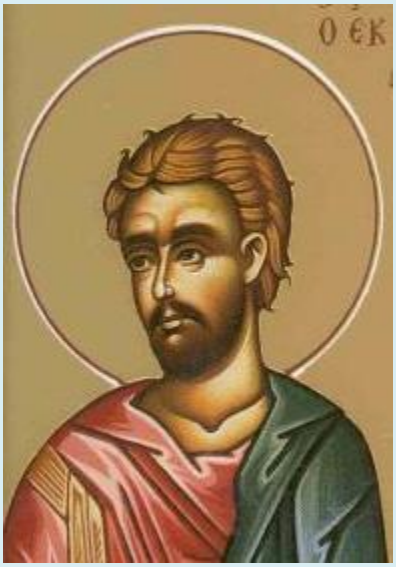

Evanghelia

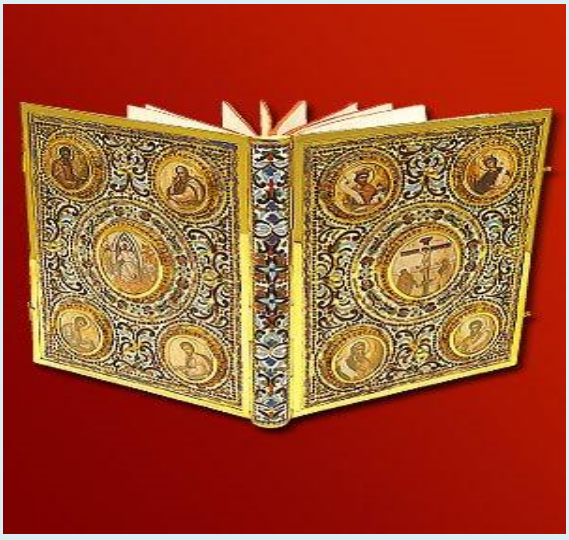

Ev. Luca 10, 1-15

1. Iar după acestea, Domnul a ales alţi şaptezeci (şi doi) şi i-a trimis câte doi înaintea feţei Sale, în fiecare cetate şi loc, unde Însuşi avea să vină.
2. Şi zicea către ei: Secerişul este mult, dar lucrătorii sunt puţini; rugaţi deci pe Domnul secerişului, ca să scoată lucrători la secerişul Său.
3. Mergeţi; iată, Eu vă trimit ca pe nişte miei în mijlocul lupilor.
4. Nu purtaţi pungă, nici traistă, nici încălţăminte; şi pe nimeni să nu salutaţi pe cale.
5. Iar în orice casă veţi intra, întâi ziceţi: Pace casei acesteia.
6. Şi de va fi acolo un fiu al păcii, pacea voastră se va odihni peste el, iar de nu, se va întoarce la voi.

7. Şi în această casă rămâneţi, mâncând şi bând cele ce vă vor da, căci vrednic este lucrătorul de plata sa. Nu vă mutaţi din casă în casă.
8. Şi în orice cetate veţi intra şi vă vor primi, mâncaţi cele ce vă vor pune înainte.
9. Şi vindecaţi pe bolnavii din ea şi ziceţi-le: S-a apropiat de voi împărăţia lui Dumnezeu.
10. Şi în orice cetate veţi intra şi nu vă vor primi, ieşind în pieţele ei, ziceţi:
11. Şi praful care s-a lipit de picioarele noastre din cetatea noastră vi-l scuturăm vouă. Dar aceasta să ştiţi, că s-a apropiat împărăţia lui Dumnezeu.
12. Zic vouă: Că mai uşor va fi Sodomei în ziua aceea, decât cetăţii aceleia.
13. Vai ţie, Horazine! Vai ţie, Betsaido! Căci dacă în Tir şi în Sidon s-ar fi făcut minunile care s-au făcut la voi, de mult s-ar fi pocăit, stând în sac şi în cenuşă.
14. Dar Tirului şi Sidonului mai uşor le va fi la judecată, decât vouă.
15. Şi tu, Capernaume, nu ai fost înălţat, oare, până la cer? Până la iad vei fi coborât!

Apostol

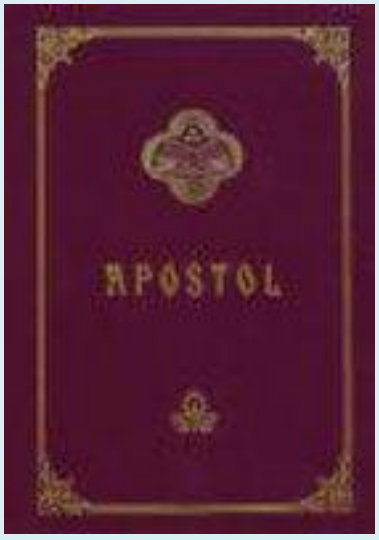

Epistola către Romani a Sfântului apostol Pavel

Romani 8, 22-27

22. Căci ştim că toată făptura împreună suspină şi împreună are dureri până acum.
23. Şi nu numai atât, ci şi noi, care avem pârga Duhului, şi noi înşine suspinăm în noi, aşteptând înfierea, răscumpărarea trupului nostru.
24. Căci prin nădejde ne-am mântuit; dar nădejdea care se vede nu mai e nădejde. Cum ar nădăjdui cineva ceea ce vede?
25. Iar dacă nădăjduim ceea ce nu vedem, aşteptăm prin răbdare.

26. De asemenea şi Duhul vine în ajutor slăbiciunii noastre, căci noi nu ştim să ne rugăm cum trebuie, ci Însuşi Duhul Se roagă pentru noi cu suspine negrăite.
27. Iar Cel ce cercetează inimile ştie care este dorinţa Duhului, căci după Dumnezeu El Se roagă pentru sfinţi.

În această lună (octombrie), ziua a unsprezecea - Sfântul apostol Filip, unul din cei şapte diaconi (Minei)

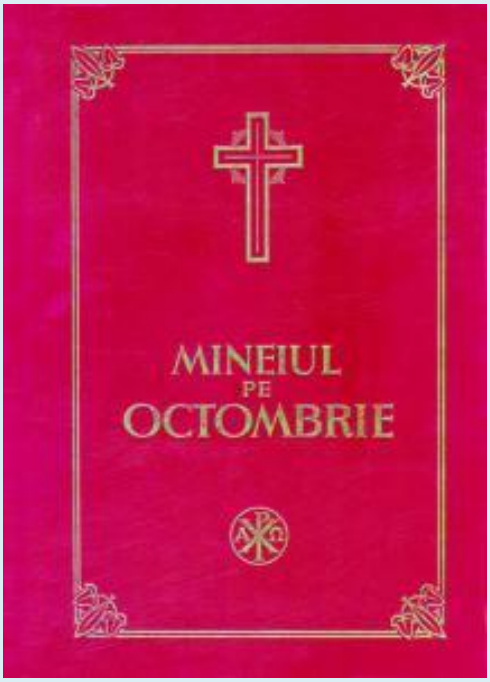

Notă: Sfântul apostol Filip, unul din cei şapte diaconi; Şi prea cuviosul părintele nostru Teofan mărturisitorul, mitropolitul Niceei, făcătorul de cântări, şi scrisul. În prima Duminică după această dată sărbătorim Duminica Sfinților părinți de la Niceea.

La Vecernie

La Doamne strigat-am... Stihirile pe 6; trei ale apostolului şi trei ale cuviosului.

Stihirile apostolului glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce de sus eşti...

Cel ales cu cei şapte diaconi, ca unul ce erai plin de înţelepciune, şi de dumnezeiescul dar, ai fost pus fericite Filipe, a sluji la treburile sfinţilor, dimpreună cu Ştefan; şi văzând că-l omoară pe acesta, ai alergat, fericite, din dumnezeiască poruncă, să propovăduieşti la Samaria cuvântul lui Dumnezeu, şi să luminezi pe cei ce erau mai înainte în întuneric, pe care i-ai săvârşit fii zilei, prin Dumnezeiescul Duh, prea înţelepte.

Popoarele văzând dumnezeieştile minuni, care se săvârşeau prin mâna ta, vederea orbilor, îndreptarea slăbănogilor, gonirea duhurilor celor necurate, din aceia în care locuiau; se spăimântau Filipe, şi se grăbeau a veni către curăţia cea mân-

tuitoare, arătându-se fără de veste din necredincioşi, credincioşi. Acestea auzindu-le dumnezeiasca ceată a apostolilor, se veselea, că şi mulţimea Samariei s-a adus către Domnul.

Căruţă Cuvântului fiind tu grăitorule de Dumnezeu, şi văzând pe vrednicul de minune Condachie, puternicul Etiopiei şezând în căruţă, făcându-şi întrebările şi nedumirindu-se, l-ai ajuns; şi arătându-i lui descoperirea celor ce dorea, fericite, l-ai plecat să ceară dumnezeiasca curăţire; care luându-o, te-a făcut pe tine, Dumnezeu, lucrătorul tuturor, propovăduitor dumnezeiesc a toată Etiopia, şi pârgă mucenicilor.

Alte **Stihiri** ale prea cuviosului, glasul acelaşi:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Organ de sineşi mişcat, prin suflările Sfântului Duh te-ai arătat; căci cu limba ta cea cu graiul de foc, ai tunat cele dumnezeieşti, şi ai ars neghina vrăjmaşilor, celor cu rea credinţă, care nu se închinau chipului Domnului şi Dumnezeului nostru, şi celui a prea curatei Maicii sale, închipuite cu vopsele materiale.

Ca un luminător prea vederos luminezi toată lumea cea de sub soare, cu luminarea dogmelor tale; şi ca David mişcându-ţi vioara, ai cântat cântări vrednice de laudă sfinţilor lui Hristos, şi le-ai trimis în tot pământul. Pentru aceea te-ai prea mărit ca un vrednic sfinţite tăinuitorule, Teofane.

Între tagmele preoţilor, între adunările sihaştrilor, în danţurile mucenicilor, tu te-ai ales a sta tare pentru Hristos până la sânge, împotriva judecătorului celui fărădelege, înfruntându-i nebunia; şi din porunca împăratului celui rău credincios, te-a scris în frunte, ca într-un titlu însemnându-te, cu darul lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu)

Mă spăimântez şi nu mă pricep ce voi face eu ticălosul, când mă va ajunge sfârşitul vieţii? Atunci unde este alergarea cea fără de vreme? Unde sunt vredniciile? Unde este averea? Unde este dezmierdarea? Unde este mărirea lumească? Unde este floarea tinereţelor firii? Ci vino o suflete mai înainte de sfârşit, să cădem înaintea Născătoarei de Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei, *asemenea*

Mieluşeaua ceea ce Te-a născut pe Tine Mielule şi Păstorule, dacă te-a văzut pe lemn se tânguia, şi ca o Maică zicea către Tine: Fiule prea iubite, cum Te-ai

spânzurat pe lemnul Crucii, îndelung-răbdătorule? Cum Ți s-au pironit mâinile şi picioarele, Cuvinte de cei fără de lege? Şi cum Ți-ai vărsat sângele Tău Stăpâne.

Troparul apostolului, glasul al 3-lea: Apostole sfinte Filipe roagă pe milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de greşale sufletelor noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *al cuviosului, glasul al 8-lea*

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu şi al curăţiei şi luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Teofane, înţelepte, cu învăţăturile tale pe toţi i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, al Născătoarei

La Utrenie

Canoanele - Unul din Octoih cu Irmosul pe 6; al apostolului, pe 4 şi al cuviosului pe 4.

Canonul apostolului

facerea lui Iosif

Cântarea 1

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel, cu urmele prin adânc, pe prigonitorul Faraon văzându-l înecat, a cântat: să cântăm lui Dumnezeu cântare de biruinţă.

Luminându-te cu strălucirile cele prea luminate ale lui Hristos, după împărtăşirea dumnezeieştii înţelepciuni, lumină a doua te-ai arătat, mărite Filipe, luminând sfinţite pe credincioşi.

Înfiinţându-se cu toată fiinţa noastră Cuvântul, cel mai presus de fiinţă, te pune pe tine înainte sfinţit ucenic, să scoţi înţelepte limbile de la întunericul cel fără sfinţenie.

Prin punerea mâinilor sfinţilor ucenici, te-ai ales împreună cu Ştefan şi cu ceilalţi Sfinţi diaconi; ca unul ce erai plin de Duhul lui Dumnezeu, prea înţelepte Filipe.

A Născătoarei

Cel ce ai zidit toate din ce n-au fost, ca o pricină te-a avut pe tine întrupării Sale, Maica lui Dumnezeu prea curată. Pentru aceasta după datorie credincioşii pe tine te fericim.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu, care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Fii luminii ai făcut pe cei ce erau întru întunericul necunoştinţei, fericite, ca un Cer înalt povestind mărirea Cuvântului.

Vestind sfinţite pe Hristos, care a răsărit din neamul Iudei, ai arătat fericite, prin lumina darului, pe Cel ce mai înainte de demult l-au vestit Moise şi proorocii.

Cu graiurile cele curgătoare de miere, pleci pe cei lepădaţi departe prin necunoştinţă, să fugă de otrava cea pierzătoare de suflet, şi să primească darul cel de mântuire, Filipe de Dumnezeu insuflate.

A Născătoarei

Sfeşnic de taină te-ai arătat Fecioară, purtând făclia, care cu bunătatea Sa cea nemărginită, luminează cu adevărat pe cei cuprinşi mai înainte de noaptea necunoştinței.

Condacul cuviosului, glasul l:

Podobie: Ceata dumnezeiască...

Frumos este rodul buzelor tale părinte, iar viaţa dulce ca fagurul de miere, s-a arătat acum, fericite, Bisericii lui Hristos; că de tine s-au temut şi mulţimile dracilor şi s-au ruşinat bârfitoarele limbi ale ereticilor, de tine cel ce credinţa ai păzit.

Icos: Izbăveşte-mă de patimi pământeşti şi de toată robia vrăjmaşului celui cumplit cu rugăciunile tale Teofane, ca să laud viaţa ta, cea întocmai cu îngerii, care pe pământ ai săvârşit, cu postul, cu curăţia, cu sihăstria, cu rugăciunea, cu privegherile şi cu necazurile; că până la sfârşit n-ai încetat, fericite, mustrând pe împăratul cel fărădelege. Pentru aceea ţi-a trimis Stăpânul din Cer cunună îndoită şi dar necontenit a vindeca boli; căci credinţa ai păzit.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Arătându-te înfricoşat dracilor, ca un luminător luminezi pe cei din întuneric; tu care ai arătat pe Soarele cel ce a răsărit din Fecioară, sfărâmând capiştile idolilor, ai ridicat Biserici întru mărirea Dumnezeului nostru, fericite. Pentru aceea te cinstim şi cu credinţă prăznuim dumnezeiască pomenirea ta, şi cu un glas strigăm ţie: apostole Filipe, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *a cuviosului, asemenea*

Cu darul Cuvântului îndulceşti auzurile credincioşilor; cu învăţăturile tale, pururea pomenite, ai biruit pe tiranul, şi bine ai săvârşit călătoria credinţei, şi la sfârşitul tău te-ai învrednicit măririi mucenicilor. Pentru aceea după datorie cinstim sfântă pomenirea ta, mărind pe Mântuitorul, de Dumnezeu purtătorule Teofane. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, a Născătoarei

Pe înţelepciunea şi Cuvântul, zămislind în pântecele tău, fără ardere Maică a lui Dumnezeu, ai născut lumii pe Cel ce ţine lumea, şi ai purtat în braţe, pe Cel ce cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană al tuturor şi Făcătorul făpturii. Pentru aceea te rog Preasfântă Fecioară, şi cu credinţă te slăvesc să mă izbăveşti de greşelile mele; şi când voi sta înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, dă-mi atunci ajutorul tău, prea lăudată; că poţi câte voieşti.

A Crucii, a Născătoarei

Fecioara şi Maica lui Iisus, văzând pe Făcătorul pe lemn, suspina lăcrimând, şi cu amar se tânguia bătându-şi pieptul, şi cu durere de suflet strigând, grăia: Vai mie o Fiul meu! Cum voi suferi pătimirea Ta, piroanele, sulița şi moartea cea nedreaptă, eu care fără de sămânţă Te-am născut? Ci grăbeşte de Te scoală, ca să Te văd Fiule şi Dumnezeule, şi să încetez de plâns şi de durere, şi să ia dezlegare de greşeli, cei ce laudă patimile Tale.

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este Puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviinţă cântă grăind: din cuget curat întru Domnul să prăznuim.

Văzându-te Simon, că faci minuni şi semne mari, cu făţărie s-a botezat Filipe, şi nefugind de răutate, s-a dat pierzării.

Văzându-te cei ce locuiau în cetatea Samaria, Filipe, propovăduitorul lui Hristos că faci multe puteri, cu veselie primeau lumina cunoştinţei.

Îngerul Domnului a zis către tine: Mergi Filipe să îndreptezi cărările cinstitului famen etiop; ca să cunoască calea întrupării Cuvântului.

Sfinţitul famen văzându-te că-i îndreptezi mintea, s-a botezat de mâna ta Filipe, şi arătându-se plin de Duhul Sfânt, s-a făcut propovăduitor dumnezeiesc.

A Născătoarei

Fii lui Dumnezeu a făcut pe fiii oamenilor, Fiul tău întrupându-Se şi născându-Se din curate sângiurile tale, Ceea ce eşti fără prihană; pentru aceea te mărim.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce mânecă la Tine cu dragoste, mă rog luminează-le, ca să Te vadă Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Tine Adevăratul Dumnezeu, cel ce chemi pe toţi din negura greşelilor.

Spăimântându-te de mânia celor fărădelege ai umblat prin mijlocul lupilor Filipe, ca un miel cu adevărat, prefăcându-i pe ei către buna credinţă, cu darul cuvântului, prea fericite.

Spre junghiere S-a adus Emmanuil, ca un Miel, precum zice dumnezeiescul Isaia: Care neputând pricepe sfinţitul famen, se învăţa de la tine, Filipe.

Ucenic grăitor de cele sfinte, ales unul din cei şapte diaconi, te cunoaştem, pe tine dumnezeiască temelie a Bisericii, şi tuturor celor dintru întuneric, luminător Filipe.

A Născătoarei

Cei ce te mărturisim pe tine cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, ne izbăvim de supărări şi de nevoi, cu mijlocirile tale cele către Dumnezeu şi Domnul tuturor, Fecioară de Dumnezeu dăruită.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viaţa mea, Mult Milostive.

Umplându-te de apele Duhului, ai ieşit ca un râu din dumnezeiescul Eden, pornind cu valuri line peste plinirile pământului, şi udând inimile, cel ce eşti vrednic de laudă.

Deschizându-ţi gura, te-ai umplut ucenice de pricepere duhovnicească, şi deschizând gâtlejul vicleanului, ai scos mulţime nenumărată de cei înghiţiţi, şi i-ai mântuit.

Puterea vrăjmaşului celui nevăzut s-a surpat şi de tot s-a prăpădit cu puterea Duhului, propovăduind tu Filipe pe Hristos, cel ce S-a răstignit şi a chemat limbile.

A Născătoarei

Afară de legile firii, a născut pe Hristos Ziditorul firii, şi mai presus de fire a rămas cu adevărat Fecioară nespurcată, Preasfântă Maica Ta, Preabunule.

Condacul apostolului, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Următor făcându-te Învăţătorului tău apostole, pentru Dânsul cu credinţă ai slujit la trebile sfinţilor săi. Pentru aceea toţi credincioşii te fericim.

Icos: Auzind cuvintele lui Hristos, cele de mântuire şi făcătoare de viaţă, şi văzând lucrurile Lui cele minunate, printr-însele te-ai luminat cu lumina adevărului şi cu bucurie crezând întru Dânsul, fericite cu osârdie ai propovăduit şi celorlalţi, strigând: Mântuirea oamenilor S-a arătat; Soarele dreptăţii a răsărit. Drept aceea la mulţi te-ai făcut sfeşnic luminător şi lumină celor dintru întuneric; spre cunoştinţă şi spre dumnezeiască credinţa Lui, înţelepte. Pentru aceea toţi credincioşii te fericim.

Sinaxar

Întru această lună în ziua a unsprezecea, pomenirea Sfântului apostol Filip, unul din cei şapte diaconi.

Stih: A trebuinţelor ce ai slujit pe pământ,
Plata Filipe în ceruri ai primit.
Filip slujitorul primi.
Plata în a unsprezecea zi.

Acesta era din Cezareea Palestinei şi luându-şi femeie, a făcut patru fete proorociţe. De acesta pomeneşte dumnezeiescul Luca evanghelistul la Faptele Apostolilor.

Se făcu şi diacon de către apostoli la trebile sfinţilor, împreună cu Ştefan şi cu ceilalţi.

Acesta a luminat Samaria, şi a botezat pe Simon vrăjitorul, care se făţărnicea; şi răpindu-se de înger, află pe Etiopul cel scopit, pe care învăţându-l l-a botezat. După aceea aducându-se de înger, la cetatea Azot, o a luminat şi pe aceasta cu cuvântul său.

Apoi a mers la Tralia cea din Asia, în care făcând minuni şi zidind biserică, s-a dus către Domnul.

Tot în această zi, Sfintele muceniţe Zinaida şi Filonila, surorile.

Stih: În pace prietenele păcii au adormit,
Filonila şi Zinaida, amândouă s-au odihnit
Zinaida cu Filonila cea cinstită,
În ziua a unsprezecea împreună s-au săvârşit.

Acestea au fost de la Tarsul Ciliciei, rudenii lui Pavel apostolul şi părăsindu-şi patria şi lepădându-se de averea lor, şi prefăcându-se că umblă cu meşteşugul doctoricesc, iar după adevăr plineau lucrul apostolesc, au venit şi în cetatea Dimitriadei, şi intrând într-o peşteră, petreceau acolo viaţa lor; în care loc Zinaida tămăduind toate bolile şi toate slăbiciunile, s-a dus către Domnul, iar Filonila dându-se pe sine la îndelungate postiri şi privegheri, cu rugăciunea făcea multe minuni. Şi cu slujba slujind firii, se duse din viaţa aceasta vremelnică.

Tot în această zi, prea cuviosul părintele nostru şi mărturisitorul Teofan, fratele Sfântului Teodor scrisul.

Stih: Teofan scrisul cu faţa pe pământ.
Cu numirea în Cer este scris murind.

Aceştia fiind din părinţi cucernici, care locuiau la Palestina şi aveau grija iubirii de oaspeţi, prin sârguinţa părinţilor lor au învăţat toată filosofia cea sfântă şi cea elinească, şi s-au călugărit; apoi s-au hirotonit preoţi.

Pe atunci tulburându-se păgânul Teofil asupra icoanelor, şi oprindu-le de la închinăciune, s-au trimis aceşti prea înţelepţi de către cel ce era atunci patriarh Ierusalimului, către acel hulitor de Hristos împărat pentru pricina aceasta; înaintea căruia stând de faţă şi mustrându-l ca pe un luptător împotriva lui Dumnezeu, se închiseră în temniţă amândoi multă vreme.

După aceea spurcatul chemând pe fericitul Teodor către dânsul din temniţă, şi bătându-l rău şi înfierându-i obrazul cu stihuri iambiceşti, îl trimise iarăşi la temniţă.

Iar pe Sfântul Teofan, pătimind şi el asemenea, l-a trimis în Tesalonic la închisoare.

După moartea păgânului Teofil, chemându-se de la închisoare de Mihail şi Teodora, bine credincioşii împăraţi, se făcu mitropolit Bisericii din Niceea de patriarhul Metodie, care a risipit eresul luptării icoanelor; şi ocârmuind biserica şi turma sa precum iubeşte Dumnezeu, trecu din viaţa aceasta.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor patriarhi ai Constantinopolului: Nectarie, Arsachie şi Sisinie.

Stih: Nectarie, cuvinte acum nu după băsmuire,
Ci bea adevărată băutură din a ta desfătare.
Pe Hristos slăvindu-l Arsachie pe pământ,
Ducându-se la el cu mai multă slavă i s-a răsplătit.
A ridicat Duhul lui Sisinie nevătămat,
Căci la drăceştile meşteşugiţi nu s-a înduplecat.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul cuvioşilor tineri; iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe muncitorul l-a plecat a striga: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Pusu-te-a pe tine Filipe, Cel mai presus decât toţi dumnezeii, ca pe un cal, să tulburi mările păgânilor şi să zdrobeşti capetele vrăjmaşilor; şi să-i cânţi cu bună întocmire: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Făcându-te grăitor de cele de taină, şi descoperitor tainei celei ascunse mai înainte de toţi vecii, Filipe înţelepte, ai învăţat limbi şi popoare, şi le-ai curăţit de tainele cele spurcate.

Arătatu-te-ai mare Filipe, stea mărită şi podoabă Traliei, în care zace cinstitul tău trup; săvârşind semne minunate înţelepte, spre luminarea celor ce te fericesc cu bună credinţă.

A Născătoarei

De Dumnezeu Născătoare te numim Fecioară Marie, prea curată mireasă a lui Dumnezeu, noi cei ce ne mântuim prin tine ziua şi noaptea, de supărările vrăjmaşilor cele vătămătoare, de tot felul de nevoi şi întinăciuni sufleteşti.

Cântarea a 8-a

Irmos: În văpaie cuvioşilor rouă ai izvorât, şi jertfa dreptului cu apă o ai ars; că toate le faci Hristoase cu singură voirea, pe Tine Te prea înălţăm întru toţi vecii.

Cu cuvântul cel dumnezeiesc, ca şi cu nişte sare slujindu-te, fericite, ai curăţit putrejunea cea rea a rătăcirii, şi ai întărit inimile a cinsti şi a slăvi pe Hristos în veci.

Se întăreau picioarele celor ologi numai cu cuvântul tău, şi duhurile cele necurate, cu glas mare strigând, ieşeau din cei ce le aveau, neputând suferi darul care era dat ţie, înţelepte.

Cei ce locuiau de demult în Samaria, de la tine au primit lumina darului, Filipe; văzându-te că săvârşeşti multe minuni cu puterea Duhului, celui ce izvorăşte daruri.

A Născătoarei

Sufletul meu cel clătit de răutatea vrăjmaşului, întăreşte-l Fecioară curată, ceea ce ai primit neclătindu-te, pe Cel ce toate le clăteşte cu dumnezeiasca Lui vedere.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre care nu cutează a căuta Oştile îngereşti; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul Întrupat. Pe care mărindu-L cu Oştile cereşti, pe tine te fericim.

Văzând cele ce nădăjduiai mai înainte, şi luând împărăţia lui Dumnezeu cea neclintită, pentru care ai învăţat pe oameni, Filipe grăitorule de Dumnezeu, veseleşte-te şi dănţuieşte îndulcindu-te de dumnezeiasca luminare şi mângâiere.

Ca o lumină, ca o stea, ca un soare mare, ai alergat prin lume cu razele cele luminătoare şi vestind învăţătura cea dumnezeiască, ai ajuns în cetatea Traliei cea din Asia; căreia fiind povăţuitor, într-însa, ai răposat, fericite.

Crucea şi moartea, şi învierea Mântuitorului ai vestit celor de aproape şi celor de departe, şi ca un cer cu stele străluceşti cu lumini dumnezeieşti, Filipe apostole al lui Hristos, vrednicule de minune.

Pământul a acoperit trupul tău cel mult chinuit, care varsă raze de tămăduiri; iar cerul a primit Sfântul tău Duh bucurându-se dimpreună cu apostolii, cu care adu-ţi aminte înţelepte, de cei ce te laudă pe tine.

A Născătoarei

Glas de mulţumire aduce ţie toată suflarea, strigând cu bucurie şi zicând: Bucură-te, scaunul Celui Preaînalt, în chipul focului! Bucură-te, cetatea lui Dumnezeu cea prea desfătată! Bucură-te, Curată, cununa apostolilor cea foarte împodobită.

Luminânda

Podobie: Cu ucenicii să ne suim în muntele Galileei, prin credinţă să vedem pe Hristos zicând: Că a luat putere a celor de sus şi a celor de jos; să ne învăţăm cum învaţă, a boteza toate neamurile în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh şi a petrece cu tăinuitorii, precum S-a făgăduit până în sfârşitul veacului.

Făcându-şi călătoriile drepte şi întins, etiopul Candachiei în căruţă, şi citind cartea Isaiei nu se pricepea; pe acesta ajungându-l Filip, l-a învăţat prin Dumnezeiescul Duh descoperirea celor nepricepute, şi botezându-l, l-a trimis binevestitor Dumnezeirii lui Iisus în toată Etiopia.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *a prea cuviosului*

Stând acum înaintea scaunului lui Hristos ierarhe, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu şi prea curata Fecioară, nu lipsi a te ruga, să dăruiască biruinţă asupra vrăjmaşilor purtătorilor de cruce conducători, lumii pace şi sufletească mântuire celor ce săvârşesc pomenirea ta, prea înţelepte Teofane, podoaba sihaştrilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, a Născătoarei

Haina cea dintâi căpătată prin afundarea botezului, o am spurcat cu patimile, şi mă tem ticălosul când îmi aduc aminte de ceasul cel înfricoşat al judecăţii. Atunci Fecioară, care eşti cu totul fără prihană, stând înaintea Lui, izbăveşte-mă de înfricoşata certare.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei şi Otpustul.

Vezi: După 11 zile, ale acestei luni, în Duminica cea viitoare, săvârşim pomenirea Sfinţilor părinţi, celor ce s-au adunat în Niceea, a două oară, la al şaptelea a toată lumea Sinod; trei sute şaizeci şi cinci de Sfinţi părinţi; spre lepădarea şi răsturnarea dogmelor celor fără de Dumnezeu, ale urătorilor de icoane, ale lui Copronim şi ale episcopilor celor de o cugetare împreună cu dânsul, şi asupra nelegiuitului lor soboraş. Se cântă acest praznic în 11 zile, dacă se va întâmpla Duminică. Iar slujba sfântului de rând se lasă, şi se cântă când va socoti cel mai mare.

Canon de rugăciune către Sfântul apostol Filip, unul din cei 7 diaconi

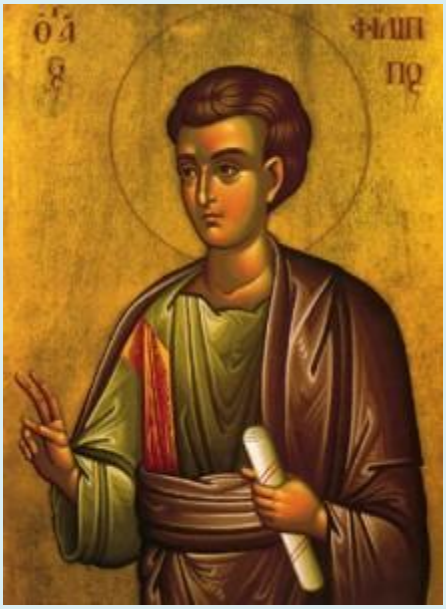

Canon de rugăciune la Sfântul apostol Filip, unul din cei 7 diaconi -11 octombrie- slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=w-Aqjlb3Vtg

***

Troparul Sfântului apostol Filip, unul din cei 7 diaconi, glasul al 3-lea: Apostole Sfinte Filip roagă pe Milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.

&&&

facerea lui Iosif

Cântarea 1

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel, cu urmele prin adânc, pe prigonitorul Faraon văzându-l înecat, a cântat: să cântăm lui Dumnezeu cântare de biruinţă.

Stih: ***Sfinte apostole Filip, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminându-te cu strălucirile cele prea luminate ale lui Hristos, după împărtăşirea dumnezeieştii Înţelepciuni, lumină a doua te-ai arătat, mărite apostole Filip, luminând sfinţite pe toţi credincioşii.

Stih: ***Sfinte apostole Filip, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înfiinţându-se cu toată fiinţa noastră Cuvântul cel mai presus de fiinţă, te pune pe tine înainte sfinţit ucenic să scoţi, înţelepte, neamurile de la întunericul cel fără de sfinţenie.

Stih: ***Sfinte apostole Filip, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin punerea mâinilor sfinţilor ucenici, te-ai ales împreună cu arhidiaconul Ştefan şi cu ceilalţi Sfinţi diaconi; ca unul ce erai plin de Duhul lui Dumnezeu, prea înţelepte Filip.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cel ce ai zidit toate din ce n-au fost, ca o pricină te-a avut pe tine Întrupării Sale, Maica lui Dumnezeu, prea curată. Pentru aceasta, după datorie, credincioşii pe tine te fericim.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu, care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Stih: ***Sfinte apostole Filip, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fii ai Luminii ai făcut pe cei ce erau întru întunericul necunoştinţei, fericite, ca un cer înalt povestind mărirea Cuvântului.

Stih: ***Sfinte apostole Filip, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vestind, prea sfinţite Filip, pe Hristos, care a Răsărit din seminţia lui Iuda, ai arătat fericite prin lumina harului, pe Cel ce mai înainte de demult L-au vestit Moise şi proorocii.

Stih: ***Sfinte apostole Filip, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu graiurile cele curgătoare de miere, pleci pe cei lepădaţi departe prin necunoştinţă, să fugă de otrava cea pierzătoare de suflet şi să primească harul cel de mântuire, Sfinte Filip, de Dumnezeu insuflate.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Sfeşnic de taină te-ai arătat, Fecioară, purtând făclia, care cu bunătatea Sa cea nemărginită, luminează cu adevărat pe cei cuprinşi mai înainte de noaptea necunoştinţei.

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este Puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviinţă cântă grăind: din cuget curat întru Domnul să prăznuim.

Stih: ***Sfinte apostole Filip, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzându-te Simon magul că faci minuni şi semne mari, cu făţărnicie s-a botezat, Sfinte apostole Filip şi nefugind de răutate, s-a dat pierzării.

Stih: ***Sfinte apostole Filip, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzându-te cei ce locuiau în cetatea Samaria, apostole Filip, propovăduitorul lui Hristos, că faci multe minuni, cu veselie primeau Lumina cunoştinţei.

Stih: ***Sfinte apostole Filip, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îngerul Domnului a zis către tine: mergi, apostole Filip, să îndreptezi cărările cinstitului famen etiopian, ca să cunoască el calea Întrupării Cuvântului.

Stih: ***Sfinte apostole Filip, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfinţitul famen, văzându-te că-i îndreptezi mintea, s-a botezat de mâna ta, Sfinte apostole Filip şi arătându-se plin de Duhul Sfânt, s-a făcut propovăduitor dumnezeiesc.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Fii lui Dumnezeu a făcut pe fiii oamenilor, Fiul tău, Întrupându-Se şi născându-Se din curate sângiurile tale, Ceea ce eşti fără prihană; pentru aceea te mărim.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce mânecă la Tine cu dragoste, mă rog luminează-le, ca să Te vadă Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Tine Adevăratul Dumnezeu, Cel ce chemi pe toţi din negura greşelilor.

Stih: ***Sfinte apostole Filip, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Neînspăimântându-te de mânia celor fărădelege, ai umblat prin mijlocul lupilor, Sfinte Filip, cu adevărat ca un miel, schimbându-i pe ei către dreapta credinţă, cu harul cuvântului, prea fericite.

Stih: ***Sfinte apostole Filip, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Spre junghiere S-a adus Emanuel, ca un miel, precum zice dumnezeiescul Isaia; pe care neputându-l pricepe sfinţitul famen, se învăţa de la tine, apostole Filip.

Stih: ***Sfinte apostole Filip, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ucenic grăitor de cele sfinte, ales unul din cei şapte diaconi, te cunoaştem pe tine, dumnezeiască temelie a Bisericii şi tuturor celor din întuneric luminător, Sfinte apostole Filip.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cei ce te mărturisim pe tine cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, ne izbăvim de încercări şi de nevoi, cu mijlocirile tale cele către Dumnezeu şi Domnul tuturor, Fecioară de Dumnezeu dăruită.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viaţa mea, Mult Milostive.

Stih: ***Sfinte apostole Filip, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Te-ai umplut de apele Duhului şi ai ieşit ca un râu din dumnezeiescul Eden, pornind cu valuri line peste plinătatea pământului şi udând inimile, cel ce eşti vrednic de laudă.

Stih: ***Sfinte apostole Filip, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Deschizându-ţi gura, te-ai umplut, ucenice, de pricepere duhovnicească şi deschizând gâtlejul vicleanului ai scos mulţimi nenumărate de cei înghiţiţi şi i-ai mântuit.

Stih: ***Sfinte apostole Filip, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Puterea vrăjmaşului celui nevăzut s-a surpat şi de tot s-a prăpădit cu puterea Duhului, propovăduind tu, Sfinte Filip, pe Hristos, Cel ce S-a Răstignit şi a chemat neamurile.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Afară de Legile firii, a născut pe Hristos, Ziditorul firii şi mai presus de fire a rămas cu adevărat Fecioară neîntinată, PreaSfântă Maica Ta, Preabunule.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Următor făcându-te învăţătorului tău, apostole, pentru Dânsul cu credinţă ai slujit la lucrarea Sfinţilor Săi. Pentru aceea toţi credincioşii te fericim.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cuptorul l-a făcut dătător de rouă cuvioşilor tineri; iar pe haldei, arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe tiran l-a plecat a grăi: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte apostole Filip, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pusu-te-a pe tine, Sfinte apostole Filip, Cel mai presus decât toţi, ca pe un trimis, să tulburi mările păgânilor şi să zdrobeşti capetele vrăjmaşilor; şi să-i cânţi armonios: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte apostole Filip, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcându-te grăitor de cele de Taină şi descoperitor al Tainei celei ascunse mai înainte de toţi vecii, Sfinte prea înţelepte Filip, ai învăţat limbi şi popoare şi le-ai curăţit de tainele cele spurcate.

Stih: ***Sfinte apostole Filip, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai mare, apostole Filip, stea mărită şi podoabă Traliei, în care zace cinstitul tău trup; săvârşind semne minunate, înţelepte, spre luminarea celor ce te fericesc cu dreaptă credinţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

De Dumnezeu Născătoare te numim, Fecioară Marie, prea curată Mireasă a lui Dumnezeu, noi cei ce ne mântuim prin tine ziua şi noaptea, de supărările vrăjmaşilor cele vătămătoare, de tot felul de nevoi şi întinăciuni sufleteşti.

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaie cuvioşilor rouă ai izvorât şi jertfa dreptului cu apă ai ars-o; că toate câte le voieşti le faci, Hristoase, cu puterea Ta. Pe Tine te prea înălţăm întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte apostole Filip, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu Cuvântul cel dumnezeiesc, ca şi cu nişte sare slujindu-te, fericite, ai curăţit putreziciunea cea rea a rătăcirii şi ai întărit inimile cinstind şi slăvind pe Hristos în veci.

Stih: ***Sfinte apostole Filip, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Se întăreau picioarele celor ologi numai cu cuvântul tău şi duhurile cele necurate, cu glas mare strigând, ieşeau din cei ce le aveau, neputând suferi harul care era dat ţie, înţelepte.

Stih: ***Sfinte apostole Filip, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cei ce locuiau de demult în Samaria, de la tine au primit Lumina harului, Sfinte Filip, văzându-te că săvârşeşti multe minuni cu puterea Duhului celui ce izvorăşte daruri.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Sufletul meu cel clătinat de răutatea vrăjmaşului, întăreşte-l, Fecioară prea curată, ceea ce ai primit neclătinându-te pe Cel ce pe toate le clatină cu dumnezeiasca Lui vedere.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre care nu cutează a căuta Oştile îngereşti; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul Întrupat. Pe care mărindu-L cu Oştile cereşti, pe tine te fericim.

Stih: ***Sfinte apostole Filip, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzând cele ce nădăjduiai mai înainte şi luând Împărăţia lui Dumnezeu cea neclătinată, pentru care ai învăţat pe oameni, Sfinte apostole Filip, grăitorule de Dumnezeu, veseleşte-te şi saltă îndulcindu-te de dumnezeiasca luminare şi mângâiere.

Stih: ***Sfinte apostole Filip, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o lumină, ca o stea, ca un soare mare ai alergat prin lume cu Razele cele luminătoare şi vestind învăţătura cea dumnezeiască, ai ajuns în cetatea Traliei, cea din Asia; căreia fiind povăţuitor, într-însa ai adormit prea fericite.

Stih: ***Sfinte apostole Filip, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Crucea şi moartea şi Învierea Mântuitorului Hristos ai vestit celor de aproape şi celor de departe şi ca un cer cu stele strălucești cu Luminile cele dumnezeieşti, Sfinte Filip, apostole al lui Hristos, vrednicule de minune.

Stih: ***Sfinte apostole Filip, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pământul a acoperit trupul tău cel mult chinuit, care varsă raze de tămăduiri, iar Cerul a primit Sfântul tău suflet, bucurându-se împreună cu apostolii, împreună cu care adu-ţi aminte, prea înţelepte, de cei ce te laudă pe tine.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Glas de mulţumire aduce ţie toată suflarea strigând cu bucurie şi zicând: Bucură-te, scaunul Celui Preaînalt, în chipul focului arătat! Bucură-te, cetatea lui Dumnezeu cea desfătată! Bucură-te, Curată, cununa apostolilor, cea prea înflorită.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Arătându-te înfricoşător demonilor, ca un luminător luminezi pe cei din întuneric; tu care ai arătat pe Soarele Cel ce a Răsărit din Fecioară, sfărâmând capiştile idolilor, ai ridicat Biserici întru mărirea Dumnezeului nostru, fericite. Pentru aceea, te cinstim şi cu credinţă prăznuim dumnezeiască pomenirea ta şi cu un glas grăim ţie: apostole Filip, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau

înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Fecioara şi Maica lui Iisus, văzând pe Făcătorul pe lemn, suspina lăcrimând şi cu amar se tânguia, bătându-şi pieptul şi cu durere de suflet, strigând, grăia: vai mie, o, Fiul meu! Cum voi suferi Pătimirea Ta, piroanele, sulița şi moartea cea nedreaptă, eu care, fără de sămânţă, Te-am născut? Ci, grăbeşte de Te scoală, ca să Te văd, Fiule şi Dumnezeule şi să încetez de plâns şi de durere şi să ia dezlegare de greşeli, cei ce laudă prea cinstitele patimi ale Tale.

Imnografie

Troparul Sfântului apostol Filip, unul din cei 7 diaconi: Apostole Sfinte Filip, roagă pe Milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.

Condacul Sfântului apostol Filip, unul din cei 7 diaconi: Următor făcându-te învăţătorului tău, apostole pentru Dânsul cu credinţă ai slujit la lucrarea Sfinţilor Săi. Pentru aceea toţi credincioşii te fericim.

(Video) Troparul Sfântului apostol Filip, unul din cei 7 diaconi - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-sfantul-apostol-filip-unul-din-cei-7-diaconi-tropar

Sinaxar - Sfântul apostol Filip, unul dintre cei 7 diaconi - 11 octombrie:
https://www.trinitas.tv/sfantul-apostol-filip-unul-dintre-cei-7-diaconi-11-octombrie/

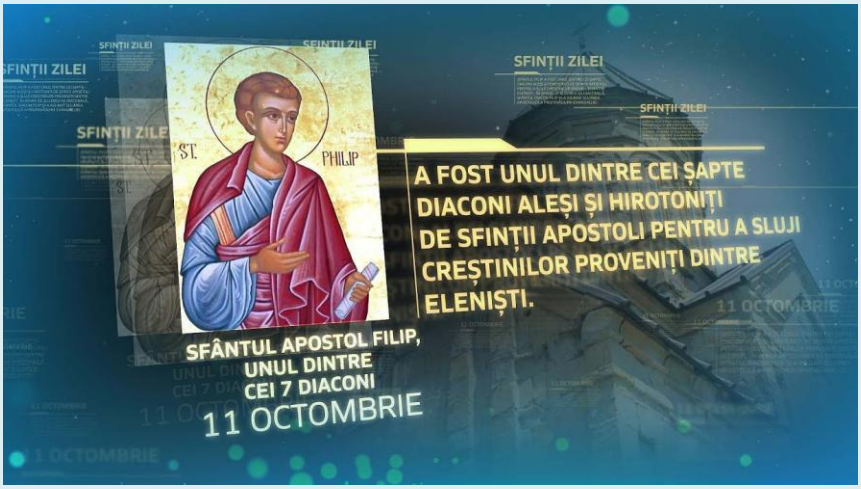

Sfântul apostol Filip şi Faptele Sfinţilor Apostoli

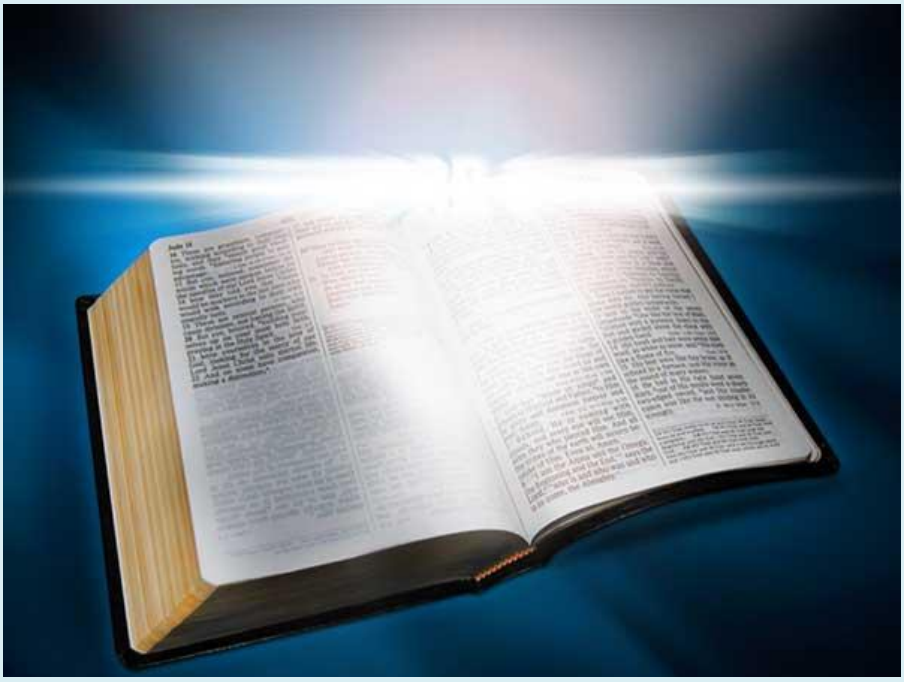

Capitolul 6 - Alegerea şi hirotonia celor şapte diaconi.

1. În zilele acelea, înmulţindu-se ucenicii, eleniştii (iudei) murmurau împotriva evreilor, pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea la slujirea cea de fiecare zi.
2. Şi chemând cei doisprezece mulţimea ucenicilor, au zis: Nu este drept ca noi, lăsând de-o parte cuvântul lui Dumnezeu, să slujim la mese.
3. Drept aceea, fraţilor, căutaţi şapte bărbaţi dintre voi, cu nume bun, plini de Duh Sfânt şi de înţelepciune, pe care noi să-i rânduim la această slujbă.
4. Iar noi vom stărui în rugăciune şi în slujirea cuvântului.

5. Şi a plăcut cuvântul înaintea întregii mulţimi, şi au ales pe Ştefan, bărbat plin de credinţă şi de Duh Sfânt, şi pe Filip, şi pe Prohor, şi pe Nicanor, şi pe Timon, şi pe Parmena, şi pe Nicolae, prozelit din Antiohia,
6. Pe care i-au pus înaintea apostolilor, şi ei, rugându-se şi-au pus mâinile peste ei.
7. Şi cuvântul lui Dumnezeu creştea, şi se înmulţea foarte numărul ucenicilor în Ierusalim, încă şi mulţime de preoţi se supuneau credinţei.

Capitolul 7 - Evanghelia este propovăduită în Samaria. Simon Magul. Filip şi famenul etiopian.

4. Iar cei ce se împrăştiaseră străbăteau ţara, binevestind cuvântul.
5. Iar Filip, coborându-se într-o cetate a Samariei, le propovăduia pe Hristos.
6. Şi mulţimile luau aminte într-un cuget la cele spuse de către Filip, ascultându-l şi văzând semnele pe care le săvârşea.
7. Căci din mulţi care aveau duhuri necurate, strigând cu glas mare, ele ieşeau şi mulţi slăbănogi şi şchiopi s-au vindecat.
8. Şi s-a făcut mare bucurie în cetatea aceea.
9. Dar era mai dinainte în cetate un bărbat, anume Simon, vrăjind şi uimind neamul Samariei, zicând că el este cineva mare,
10. La care luau aminte toţi, de la mic până la mare, zicând: Acesta este puterea lui Dumnezeu, numită cea mare.
11. Şi luau aminte la el, fiindcă de multă vreme, cu vrăjile lui, îi uimise.
12. Iar când au crezut lui Filip, care le propovăduia despre împărăţia lui Dumnezeu şi despre numele lui Iisus Hristos, bărbaţi şi femei se botezau.
13. Iar Simon a crezut şi el şi, botezându-se, era mereu cu Filip. Şi văzând semnele şi minunile mari ce se făceau, era uimit.
14. Iar apostolii din Ierusalim, auzind că Samaria a primit cuvântul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru şi pe Ioan,
15. Care, coborând, s-au rugat pentru ei, ca să primească Duhul Sfânt.
16. Căci nu Se pogorâse încă peste nici unul dintre ei, ci erau numai botezaţi în numele Domnului Iisus.
17. Atunci îşi puneau mâinile peste ei, şi ei luau Duhul Sfânt.
18. Şi Simon văzând că prin punerea mâinilor apostolilor se dă Duhul Sfânt, le-a adus bani,
19. Zicând: Daţi-mi şi mie puterea aceasta, ca acela pe care voi pune mâinile să primească Duhul Sfânt.
20. Iar Petru a zis către el: Banii tăi să fie cu tine spre pierzare! Căci ai socotit că darul lui Dumnezeu se agoniseşte cu bani.
21. Tu n-ai parte, nici moştenire, la chemarea aceasta, pentru că inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu.
22. Pocăieşte-te deci de această răutate a ta şi te roagă lui Dumnezeu, doară ţi se va ierta cugetul inimii tale,

23. Căci întru amărăciunea fierii şi întru legătura nedreptăţii te văd că eşti.
24. Şi răspunzând, Simon a zis: Rugaţi-vă voi la Domnul, pentru mine, ca să nu vină asupra mea nimic din cele ce aţi zis.
25. Iar ei, mărturisind şi grăind cuvântul Domnului, s-au întors la Ierusalim şi în multe sate ale samarinenilor binevesteau.
26. Şi un înger al Domnului a grăit către Filip, zicând: Ridică-te şi mergi spre miazăzi, pe calea care coboară de la Ierusalim la Gaza; aceasta este pustie.
27. Ridicându-se, a mers. Şi iată un bărbat din Etiopia, famen, mare dregător al Candachiei, regina Etiopiei, care era peste toată vistieria ei şi care venise la Ierusalim ca să se închine,
28. Se întorcea acasă; şi şezând în carul său, citea pe proorocul Isaia.
29. Iar Duhul i-a zis lui Filip: Apropie-te şi te alipeşte de carul acesta.
30. Şi alergând Filip l-a auzit citind pe proorocul Isaia, şi i-a zis: Înţelegi, oare, ce citeşti?
31. Iar el a zis: Cum aş putea să înţeleg, dacă nu mă va călăuzi cineva? Şi a rugat pe Filip să se urce şi să şadă cu el.
32. Iar locul din Scriptură pe care-l citea era acesta: "Ca un miel care se aduce spre junghiere şi ca o oaie fără de glas înaintea celui ce-o tunde, aşa nu şi-a deschis gura sa.
33. Întru smerenia Lui, judecata Lui s-a ridicat şi neamul Lui cine-l va spune? Că se ridică de pe pământ viaţa Lui".
34. Iar famenul, răspunzând, a zis lui Filip: Rogu-te, despre cine zice proorocul acesta, despre sine ori despre altcineva?
35. Iar Filip, deschizând gura sa şi începând de la scriptura aceasta, i-a binevestit pe Iisus.
36. Şi, pe când mergeau pe cale, au ajuns la o apă; iar famenul a zis: Iată apă. Ce mă împiedică să fiu botezat?
37. Filip a zis: Dacă crezi din toată inima, este cu putinţă. Şi el, răspunzând, a zis: Cred că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.
38. Şi a poruncit să stea carul; şi s-au coborât amândoi în apă, şi Filip şi famenul, şi l-a botezat.
39. Iar când au ieşit din apă, Duhul Domnului a răpit pe Filip, şi famenul nu l-a mai văzut. Şi el s-a dus în calea sa, bucurându-se.
40. Iar Filip s-a aflat în Azot şi, mergând, binevestea prin toate cetăţile, până ce a sosit în Cezareea.

Vieţile Sfinţilor - Viaţa Sfântului apostol Filip, unul din cei şapte diaconi

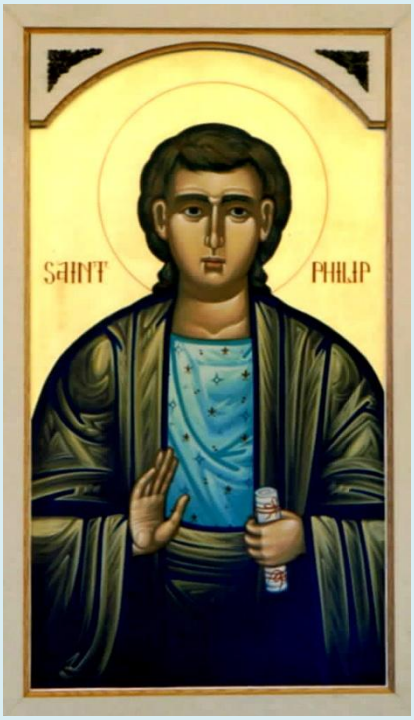

Sfântul apostol Filip era de loc din Cezareea Palestinei şi, căsătorindu-se, a dobândit patru fiice proorociţe.

Fiind ales diacon de către Sfinţii apostoli, a fost hirotonit împreună cu Sfântul întâiul mucenic şi arhidiacon Ştefan şi slujea sfinţilor (creştinilor) cu toată osârdia, îngrijindu-se de săraci şi de văduve.

Iar după uciderea Sfântului Ştefan, pornindu-se prigoana împotriva Bisericii din Ierusalim şi toţi risipindu-se prin ţara Iudeei şi a Samariei, afară de cei doisprezece apostoli, Sfântul apostol Filip a mers în Samaria, unde propovăduia pe Hristos.

Tot poporul, cu un suflet, lua aminte la cuvintele lui pentru că întărea propovăduirea lui cu multe minuni, tămăduind toate bolile şi izgonind duhurile cele rele care, strigând cu glas mare, ieşeau din oameni.

Şi era bucurie mare în acea cetate pentru Filip, căci prin a lui venire se tămăduiau nu numai de suferinţele trupeşti, ci şi de cele sufleteşti toţi cei ce primeau propovăduirea lui şi credeau în adevăratul Mesia.

Şi era acolo Simon, un vrăjitor însemnat şi vestit, de care se mira toată Samaria, pentru lucrurile sale vrăjitoreşti, şi toţi îl cinsteau pe el ca pe un mare om. Acesta, văzând minunile cele mari care se făceau acolo, minuni ale lui

Dumnezeu, care se săvârşeau prin rugăciunile lui Filip, şi auzind buna lui vestire pentru împărăţia lui Dumnezeu şi pentru numele lui Iisus Hristos, a crezut şi s-a botezat împreună cu ceilalţi.

Odată, i s-a arătat lui Filip îngerul Domnului care i-a poruncit ca să meargă spre miazăzi pe calea ce se coboară din Ierusalim la Gaza. Şi mergând Filip acolo, a aflat pe un bărbat arap, famenul Candachiei, împărăteasa arapilor, care venind pentru închinăciune la Ierusalim, se întorcea la Gaza pe care o stăpânea. Şi şezând în căruţă, citea cărţile proorocești.

The Holy Apostle Philip of the Seventy, one of the Seven Deacons - Commemorated on October 11 (fresco from Decani Monastery depicts St. Philip catechizing the Eunuch, as told in the Acts of the Apostles

Pe acest famen l-a învăţat apostolul Filip credinţa în Domnul nostru Iisus Hristos şi l-a botezat.

Detail of fresco of St. Philip baptizing the Eunuch

Iar după Sfântul Botez a fost răpit de înger şi dus la Azot şi acolo, umblând prin cetăţi, propovăduia cuvântul lui Dumnezeu.

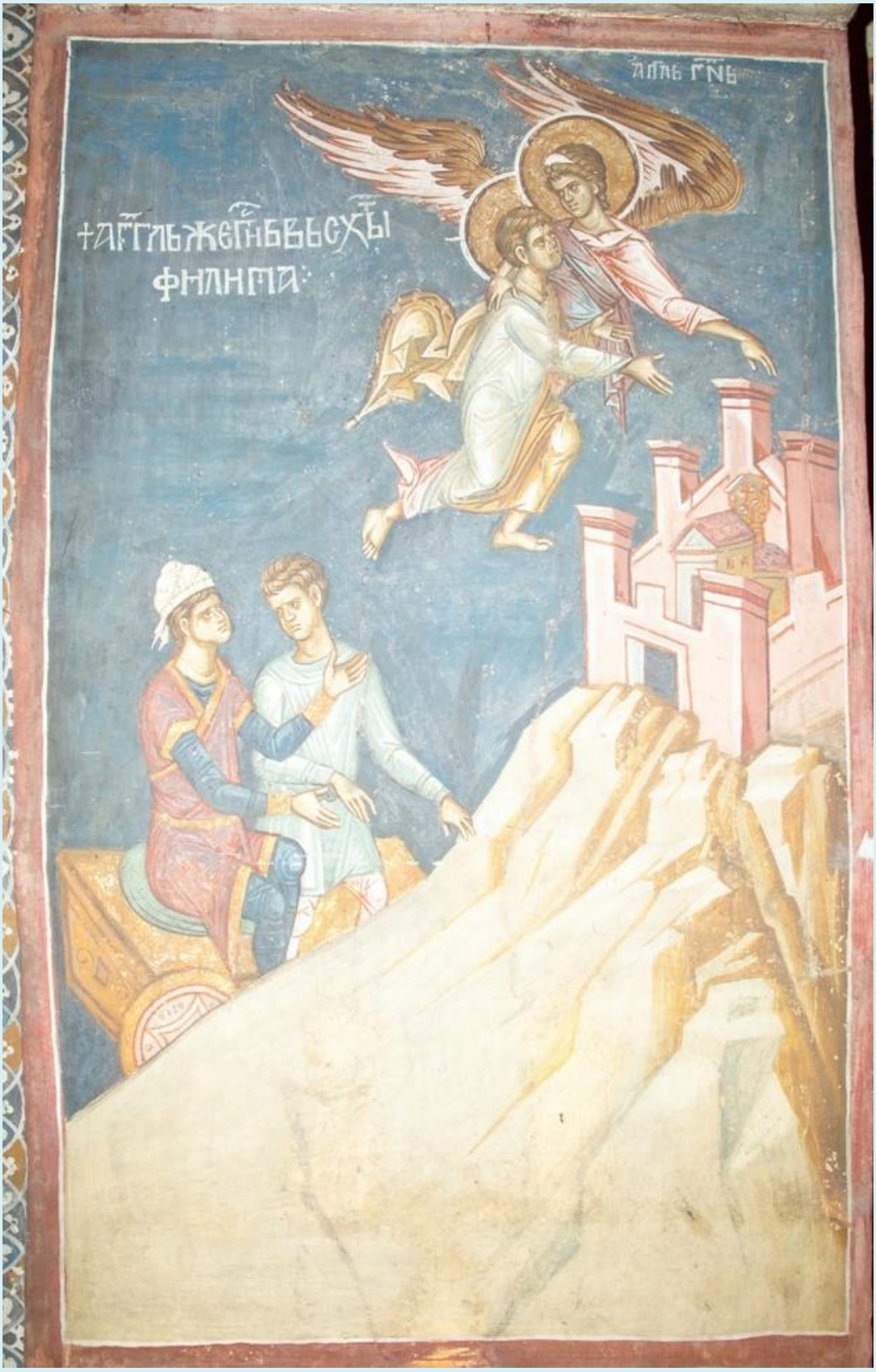

Detail of fresco from Decani Monastery depicting St. Philip being carried away by an angel after baptizing the Eunuch

După aceea Filip a venit iarăşi în Cezareea, unde îşi avea casa, şi a vieţuit într-însa împreună cu cele patru fiice ale sale, care erau fecioare şi proorociţe.

Apoi iarăşi s-a întors la Ierusalim, unde Sfinţii apostoli l-au hirotonit episcop şi l-au trimis în Trallia Asiei să propovăduiască. Acolo pe mulţi, întorcându-i la Hristos, i-a botezat şi făcând minuni mari, la adânci bătrâneţi s-a dus către Domnul.

Sinaxar - Pomenirea Sfântului apostol Filip, unul din cei şapte diaconi

În această lună (octombrie), în ziua a unsprezecea, pomenirea Sfântului apostol Filip, unul din cei şapte diaconi.

Acesta era din Cezareea Palestinei şi luându-şi femeie a născut patru fete proorociţe. De acesta pomeneşte dumnezeiescul Luca evanghelistul la Faptele Apostolilor.

A fost făcut şi diacon de către apostoli la lucrarea sfinţilor, împreună cu Ştefan şi cu ceilalţi.

Acesta a luminat Samaria şi a botezat pe Simon vrăjitorul, care se făţărnicea şi răpit fiind de îngeri a aflat pe etiopianul famen, pe care învăţându-l l-a botezat. După aceea fiind adus de înger la cetatea Azot a luminat-o şi pe aceasta cu cuvântul sau.

Apoi a mers la Tralia cea din Asia, în care făcând minuni şi zidind biserica, s-a mutat către Domnul.

Sfântul apostol Filip, unul din cei şapte diaconi

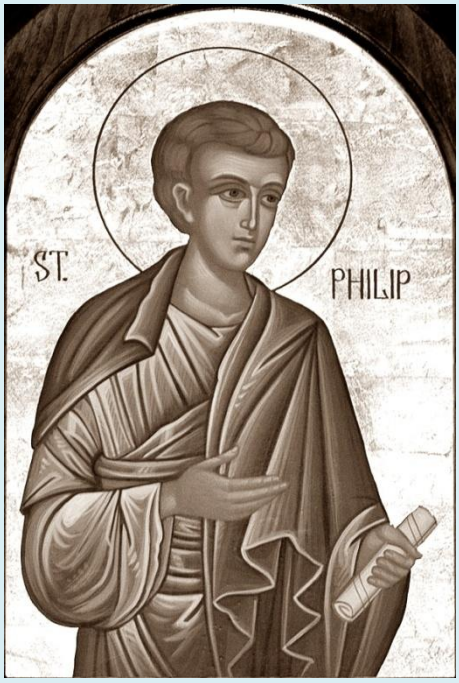

Sfântul apostol Filip, unul din cei şapte diaconi, nu trebuie confundat cu apostolul Filip, cel de-al treilea apostol chemat la misiune de către Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Sfântul apostol Filip s-a născut în Cezareea Palestinei. Împreună cu Sfântul arhidiacon Ştefan s-au numărat între cei şapte diaconi aleşi de către Sfinţii apostoli.

Sfântul apostol Filip a fost căsătorit având patru fiice. Ca diacon, el a slujit cu râvnă săracilor şi văduvelor.

În vremea prigoanei asupra creştinilor pornite la Ierusalim, Sfântul Filip s-a stabilit în Samaria, unde a predicat cuvântul lui Hristos. Tot aici, Dumnezeu a lucrat prin Sfântul apostol Filip numeroase minuni.

Din Faptele Apostolilor aflăm că Sfântul Filip l-a botezat pe Simon magul. Tot el a fost cel care l-a botezat şi pe eunucul Candachiei, Regina Etiopiei.

Sfântul apostol Filip a predicat învăţătura lui Hristos şi în Azotus unde a adus pe mulţi la dreapta credinţă. Sfântul Filip a fost hirotonit arhiereu al cetăţii Tralles. Tot în această cetate s-a mutat la Domnul.

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul apostol Filip, unul dintre cei 7 diaconi

Sfântul apostol Filip diaconul s-a născut în Cezareea Palestinei şi a trăit pe vremea apostolilor Domnului. Era căsătorit şi avea patru fiice prorociţe. A fost ales şi sfinţit diacon de Sfinţii apostoli şi împreună cu Sfântul arhidiacon Ştefan se îngrijea de săraci şi de văduve, precum şi de împărţirea hranei, în obştea creştinilor din Ierusalim.

După mucenicia Sfântului Ştefan, diaconul Filip a propovăduit Evanghelia în Samaria unde botezând pe Simon vrăjitorul, s-a dovedit că acesta umbla cu gând viclean, încercând să cumpere de la apostoli harul cu bani.

Răpit de îngerul Domnului, a primit poruncă să meargă pe calea ce coboară de la Ierusalim spre Gaza şi mergând, a aflat pe famenul etiopian, dregător al Candachiei, împărăteasa Etiopiei, care citea fără să înţeleagă ceva din cartea proorocului Isaia. Pe acest famen, diaconul Filip l-a botezat, făcând din el cel dintâi propovăduitor al credinţei creştine în Etiopia.

Sfântul Filip a fost apoi hirotonit de Sfinţii apostoli episcop şi trimis în cetatea Trales din Asia. Acolo a întemeiat biserici şi a săvârşit multe minuni spre slava lui Dumnezeu şi binele oamenilor.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul apostol Filip, unul dintre cei 7 diaconi; Sfântul ierarh Teofan mărturisitorul, episcopul Niceei

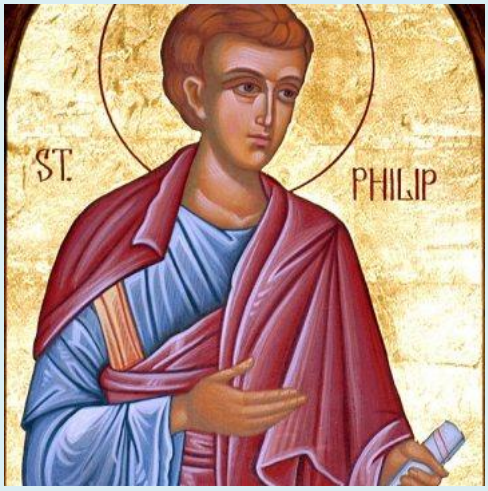

Biserica Ortodoxă îi sărbătorește astăzi pe Sfântul apostol Filip - diaconul și pe Sfântul cuvios Teofan mărturisitorul, episcopul Niceei († 850).

***

Sfântului apostol Filip, unul dintre cei 7 diaconi (sec. I), i se spune Filip diaconul pentru a fi deosebit de Sfântul apostol Filip, unul dintre cei 12 Apostoli. Diaconul Filip este amintit pentru prima dată la Faptele Ap. 7, 2-5.

După uciderea cu pietre a Sfântului Ștefan a început persecuția împotriva creștinilor Bisericii din Ierusalim. Toți s-au împrăștiat, în afară de apostoli.

Cei care se împrăștiaseră mergeau din loc în loc și propovăduiau Cuvântul lui Dumnezeu (Faptele Ap. VIII, 4).

Diaconul Filip s-a dus în cetatea Sevastiei din Samaria. Sevastia era vechea Samarie, capitala provinciei cu același nume. Cum samarinenii nu se supuneau celor din Ierusalim, Filip considera că aici va scăpa de urmărirea preoților iudei (Faptele Ap. 8, 6-8).

Filip boteza mulțimile în numele lui Hristos și chiar Simon Magul, după ce a fost botezat, nu s-a mai depărtat de Filip.

Tot diaconul Filip îl botează și pe "demnitarul etiopian" al reginei Candace a Etiopiei.

După ce s-a întors în Ierusalim, Sfinții apostoli l-au hirotonit episcop și l-au trimis în Tralia Asiei.

Diaconul Filip a murit în pace și a fost înmormântat în Cezareea Palestinei.

***

Sfântul cuvios Teofan mărturisitorul, episcopul Niceei († 850) s-a născut în Palestina din părinți creștini și a fost frate cu Sfântul Teodor "Scrisul". Au învățat filosofia elină și Sfânta Scriptură, după care au intrat în Mănăstirea Sfântul Sava, unde au fost hirotoniți preoți.

În urma luptei împotriva sfintelor icoane, cei doi frați au fost trimiși de patriarhul Ierusalimului la Constantinopol și l-au înfruntat pe împăratul Leon Armeanul (813-820) deoarece era iconoclast. Din cauza acestui fapt au fost întemnițați din anul 817 până în anul 842, adică în timpul împăraților Leon Armeanul, Mihai gângavul (820-829) și Teofil (829-842).

Acesta din urmă i-a supus pe cei doi frați supliciilor, iar Sfântului Teodor i-a scris cu fier înroșit pe frunte, de unde și numele de Teodor Scrisul. Pe urmă au fost exilați în Apameia (Siria), unde Sfântul Teodor a murit.

Când împărăteasa Teodora (842-856) a restabilit cinstirea sfintelor icoane și i-a chemat din exil pe toți preoții și creștinii, s-a întors și Sfântul Teofan. Patriarhul Metodie l-a hirotonit mitropolit al Niceei (Asia Mică).

Proloagele din 11 octombrie

Luna octombrie în 11 zile: pomenirea Sfântului apostol Filip, unul din cei şapte diaconi.

Sfântul apostol Filip, diaconul, s-a născut în Cezareea Palestinei şi a trăit pe vremea apostolilor Domnului. Era căsătorit şi avea patru fiice proorociţe. A fost unul din cei dintâi şapte diaconi ai creştinătăţii, fiind ales şi sfinţit diacon de Sfinţii apostoli, şi, dimpreună cu Sfântul arhidiacon Ştefan, se îngrijea cu toată osârdia de săraci şi de văduve, la împărţirea hranei, în obştea creştinilor din Ierusalim.

După mucenicia Sfântului Ştefan, diaconul Filip a propovăduit Evanghelia în Samaria unde, botezând pe Simon vrăjitorul, s-a dovedit că acesta umbla cu gând viclean, încercând să cumpere de la apostoli, harul, cu bani.

Răpit de îngerul Domnului, Sfântul diacon Filip a primit poruncă să meargă, apoi, pe calea ce coboară de la Ierusalim spre Gaza şi, mergând, a aflat pe un bărbat etiopian, famenul dregător al Candachiei, împărăteasa Etiopiei; acesta după ce se închinase în Ierusalim, se întorcea acum acasă şi, şezând în carul său, citea, fără să înţeleagă, cartea proorocului Isaia. Pe acest famen, Filip diaconul l-a învăţat şi l-a botezat în credinţa Domnului nostru Iisus Hristos, făcând din el cel dintâi propovăduitor al credinţei în Etiopia.

În sfârşit, tradiţia creştină ştie că Sfântul diacon Filip, mergând din nou la Ierusalim, a fost hirotonit episcop de Sfinţii apostoli şi trimis în Tralla cea din Asia, în care, învăţând, făcând minuni şi întemeind biserici, cu pace s-a dus către Domnul.

Întru această zi, prea cuviosul părintele nostru Teofan mărturisitorul, fratele Sfântului Teodor Scrisul (†850)

Aceştia, având părinţi binecredincioşi ce locuiau în Palestina, aveau nevoinţa şi grija iubirii de oaspeţi şi, cu sârguinţa părinţilor, au învăţat toată filosofia cea sfântă şi cea elinească şi au luat viaţa cea monahicească şi au fost hirotoniţi preoţi.

Deci, tulburându-se păgânul Teofil (829-842) asupra icoanelor şi oprind a li se da închinăciune, aceşti prea înţelepţi au fost trimişi de cel ce era atunci patriarh al Ierusalimului, către acel hulitor de Hristos împărat, pentru pricina aceasta. Şi, stând ei de faţă înaintea lui şi mustrându-l ca pe un luptător împotriva lui Dumnezeu, au fost închişi în temniţă amândoi, multă vreme.

După aceea, spurcatul, chemând pe fericitul Teodor din temniţă către dânsul şi bătându-l rău şi arzându-i obrazul, l-a trimis iarăşi în temniţă. Iar pe Sfântul Teofan, pătimind şi el asemenea, l-a trimis în Tesalonic la închisoare.

Acesta, după moartea păgânului Teofil, a fost chemat de Mihail şi Teodora, drept-credincioşii împăraţi, şi a fost hirotonit mitropolit pentru Biserica de la Niceea, de către patriarhul Metodie, risipind pe cei care luptau contra icoanelor.

Întru aceeaşi zi, aducerea aminte de minunea ce s-a făcut cu icoana Domnului nostru Iisus Hristos.

În cetatea Beirut trăia un creştin într-o casă aproape de şcoala evreilor şi avea o icoană pe care era zugrăvit chipul Domnului nostru Iisus Hristos, după firea lui omenească.

Iar după o vreme, creştinul şi-a cumpărat o altă casă şi s-a dus din casa aceea, luându-şi ale sale, şi a rămas acolo numai icoana Domnului, dar şi aceasta s-a făcut după rânduiala lui Dumnezeu.

Iar în casa aceea, unde era icoana Domnului, s-a aşezat un necredincios şi, aducându-şi ale sale, trăia într-însa şi n-a văzut că icoana stă acolo. Deci, după o vreme, chemând la ospăţ pe un alt necredincios, prieten de al său, şi, ospătându-se ei, prietenul cel chemat a căutat spre peretele casei şi a văzut icoana

Domnului stând, şi a zis celui ce îl chemase pe el; "Cum tu, păgân fiind, ţii în casa ta această icoană?"

Iar cel ce vieţuia acolo a început a se jura şi a se blestema, zicând că, până acum, nici n-a văzut-o.

Şi, plecând, cel chemat a vorbit de rău pe prietenul său la căpetenii, zicând: "Cutare are icoana lui Iisus Nazarineanul în casa sa."

Şi se umplură toţi de mânie, dar atunci au tăcut, de vreme ce era seară. Dar a doua zi, s-a adunat mult popor, dascăli şi bătrâni şi au mers la casa unde era icoana Domnului şi sărind în casă, au aflat icoana Domnului şi o scoaseră afară şi au pus-o în mijlocul adunării lor, zicând: "Precum părinţii noştri, l-au batjocorit pe El, aşa şi noi să facem icoanei acesteia." Şi au început a scuipa pe icoană şi a bate chipul feţii lui Iisus Hristos pe o parte şi pe alta.

Şi după aceasta au zis: "Am auzit că părinţii noştri de lemn L-au răstignit, deci, să facem şi noi tot aşa icoanei Lui". Şi, luând piroane, le-au bătut în chipul mâinilor şi picioarelor Lui şi, punând într-o trestie un burete cu oţet, l-au lipit de chipul gurii Domnului. După aceasta, aduseră o suliţa şi au poruncit unuia să lovească în coasta chipului Domnului. Şi cum a lovit acela în icoană cu suliţa, îndată a curs sânge şi apă şi s-a făcut frică mare peste toţi cei ce au văzut această minune slăvită şi au umplut un vas de sângele şi apa ce a curs.

Şi au făcut sfat, zicând aşa: "Să aducem nişte orbi şi şchiopi şi îndrăciţi şi să-i ungem pe ei cu sângele acesta şi de se vor vindeca, toţi vom crede în Cel răstignit, că frică ne-a cuprins pe noi de minunea aceasta."

Şi aduseră pe un olog din naştere şi cum l-au uns pe el cu sângele cel curs din icoana lui Hristos, îndată a sărit ologul şi s-a făcut cu totul sănătos.

După aceasta, aduseră nişte orbi şi aceia, ungându-se au văzut şi mulţime fără de număr de cei îndrăciţi, prin ungere cu sângele acela, s-au curăţit.

Şi s-a înştiinţat de aceasta toată cetatea şi toţi alergau la acea negrăită minune, aducând pe bolnavii lor, pe cei slăbănogi, stricaţi, uscaţi şi pe cei ce se târau; şi toţi luau tămăduire.

Atunci tot poporul care trăia acolo a crezut în Domnul nostru Iisus Hristos şi, căzând înaintea chipului icoanei Domnului, toţi strigau, zicând cu lacrimi: "Slavă Ţie Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, să faci nişte minuni ca acestea. Slavă Ţie, pe Care părinţii noştri Te-au răstignit, că noi credem în Tine, primeşte-ne pe noi cei ce cădem acum la Tine, Stăpâne."

Şi toţi oamenii din cetatea aceea, bărbaţii şi femeile şi copiii, au mers la episcop şi l-au rugat pe el ca să le dea lor Sfântul Botez. Şi i-au arătat lui icoana Domnului şi sângele şi apa care cunoscuseră dintr-însa şi toate batjocurile pe care ei le făcuseră sfintei icoane aceleia, toate le-au spus episcopului, iar episcopul văzându-i pe ei pocăindu-se cu adevărat, i-a primit cu bucurie. Şi în multe zile, învăţându-i pe ei sfânta credinţă, i-a botezat cu femeile şi cu copiii.

Atunci s-a făcut bucurie mare la cetatea aceea, nu numai pentru neputincioşii cei tămăduiţi, ci şi pentru necredincioşii care s-au botezat, că au primit sfânta credinţă, prin minunea icoanei Domnului nostru Iisus Hristos, Căruia, împreună cu Dumnezeu Tatăl şi cu Sfântul Duh, să-I fie de la toţi închinăciune, în vecii vecilor. Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului apostol Filip

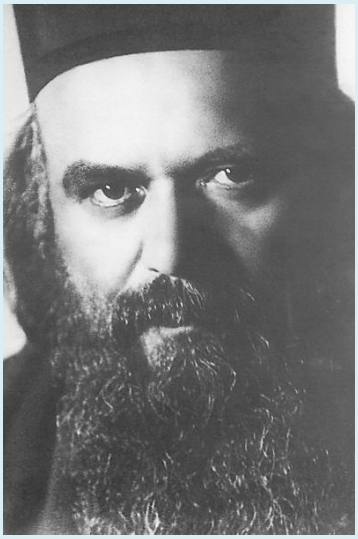

Sfântul apostol Filip s-a născut în Cezareea Palestinei. El a fost bărbat căsătorit şi a avut patru fiice. Toate patru primiseră de la Dumnezeu darul proorociei, şi toate patru s-au închinat întru desăvârşita feciorie slujirii Domnului Iisus Hristos.

Când au ales Sfinţii apostoli pe primii şapte diaconi ai Bisericii, Filip s-a numărat între ei, împreună cu arhidiaconul Ştefan şi alţii.

Ca diacon, el a slujit cu râvnă nevoiaşilor şi văduvelor, începând prigoana împotriva creştinilor la Ierusalim, Sfântul Filip s-a refugiat în Samaria, şi de acolo a predicat Evanghelia şi a dat mărturie de adevărul ei prin multe şi puternice minuni.

El a scos afară diavoli din oameni, a vindecat bolnavi, şi a lucrat tot binele. Văzând minunile Sfântului Filip, Simon magul a primit Sfântul Botez [?].

Sfântul Filip 1-a botezat şi pe eunucul Candachiei, Regina etiopiană. După această ultimă faptă, un înger al Domnului 1-a luat şi 1-a dus îndată la Azotus, unde a învăţat, a predicat şi i-a adus pe mulţi la Hristos.

Sfântul Filip a fost uns arhiereu al cetăţii Tralles. El s-a odihnit cu pace la bătrâneţi adânci, strămutându-se la locaşurile cele veşnice ale bucuriei Domnului lui.

Luare aminte

Să luăm aminte la minunea Sfântului apostol Filip cu famenul etiopian (Fapte 8):

- *La cum îngerul Domnului 1-a dus pe Filip din Samaria până la drumul spre Gaza;*
- *La cum Filip 1-a văzut pe eunucul Candachiei, Regina Etiopiei, i-a tâlcuit prorocia lui Isaia, şi 1-a botezat în apele râului din apropiere;*
- *La cum îngerul Domnului îndată 1-a ascuns pe apostolul Filip de la faţa eunucului după aceea, ducându-1 pe Filip în clipeala ochiului la cetatea Azot.*

Arhim.Dumitru Cobzaru - Predică la Sfântul apostol Filip, unul din cei şapte diaconi

https://www.youtube.com/watch?v=bkB_cTaYwF0

Sfântul diacon Filip

Sfântului apostol Filip, unul dintre cei 7 diaconi (sec. I), i se spune "Filip diaconul" pentru a fi deosebit de Sfântul apostol Filip, unul dintre cei 12 apostoli. Diaconul Filip este amintit pentru prima dată la Faptele Ap. 6, 2-5.

După uciderea cu pietre a Sfântului Ștefan a început persecuția împotriva creștinilor Bisericii din Ierusalim. Toți s-au împrăștiat, în afară de apostoli. Cei care se împrăștiaseră mergeau din loc în loc și propovăduiau Cuvântul lui Dumnezeu (Faptele Ap. VIII, 4).

Diaconul Filip s-a dus în cetatea Sevastiei din Samaria. Sevastia era vechea Samarie, capitala provinciei cu același nume.

Tot poporul, cu un suflet, lua aminte la cuvintele lui pentru că întărea propovăduirea lui cu multe minuni, tămăduind toate bolile și izgonind duhurile cele rele care, strigând cu glas mare, ieșeau din oameni. Și era bucurie mare în acea cetate pentru Filip, căci prin a lui venire se tămăduiau nu numai de suferințele trupești, ci și de cele sufletești toți cei ce primeau propovăduirea lui și credeau în adevăratul Mesia.

Și era acolo Simon, un vrăjitor însemnat și vestit, de care se mira toată Samaria, pentru lucrurile sale vrăjitorești, și toți îl cinsteau pe el ca pe un mare om. Acesta, văzând minunile cele mari care se făceau acolo, minuni ale lui Dumnezeu, care se săvârșeau prin rugăciunile lui Filip, și auzind buna lui vestire pentru

Împărăția lui Dumnezeu și pentru numele lui Iisus Hristos, a crezut și s-a botezat împreună cu ceilalți.

Cum samarinenii nu se supuneau celor din Ierusalim, Filip considera că aici va scăpa de urmărirea preoților iudei (Faptele Ap. 8, 6-8). Filip boteza mulțimile în numele lui Hristos și chiar Simon magul, după ce a fost botezat, nu s-a mai depărtat de Filip.

Tot diaconul Filip îl botează și pe "demnitarul etiopian" al reginei Candace a Etiopiei.

Odată, i s-a arătat lui Filip îngerul Domnului care i-a poruncit ca să meargă spre miazăzi pe calea ce se coboară din Ierusalim la Gaza. Și mergând Filip acolo, a aflat pe un bărbat arap, famenul Candachiei, împărăteasa arapilor, care, venind pentru închinăciune la Ierusalim, se întorcea la Gaza pe care o stăpânea. Și șezând în căruță, citea cărțile proorocești. Pe acest famen l-a învățat apostolul Filip credința în Domnul nostru Iisus Hristos și l-a botezat. Iar după Sfântul Botez a fost răpit de înger și dus la Azot și acolo, umblând prin cetăți, propovăduia cuvântul lui Dumnezeu.

După aceea Filip a venit iarăși în Cezareea, unde își avea casa, și a viețuit într-însa împreună cu cele patru fiice ale sale, care erau fecioare și proorocițe.

După ce s-a întors în Ierusalim, Sfinții apostoli l-au hirotonit episcop și l-au trimis în Tralia Asiei. Diaconul Filip a murit în pace și a fost înmormântat în Cezareea Palestinei.

Sfântul Filip, diaconul şi moaştele sale de la Mănăstirea Hurezi

La Sfânta Mănăstire Hurezi se află o parte din sfintele moaşte ale Sfântului Filip diaconul, pomenirea făcându-se la data de 11 octombrie.

Numărul credincioşilor mărindu-se prin cuvântările apostolilor, aceştia, aleg şapte oameni plini de înţelepciune şi de Duhul Sfânt, pe care-i însărcinară cu îngrijirea săracilor, pentru ca ei să grijească numai de cuvântul lui Dumnezeu. Li se dădură numele de diaconi sau servitori. Sfântul Filip ocupa locul al doilea în catalogul ce-l dă Sfântul Luca. Era la Cesareea Palestinei după Isidor Pelusiotul.

Serviciile diaconeşti nu erau restrânse la menirea lor de la început. Ei împărţeau credincioşilor Sfintele taine, la care luau parte după masă, cum ne spune Sfântul Apostol Pavel în epistola către Corinteni (XI). Dar obiceiul acesta nu a ţinut mult timp; Apostolii rânduiră să se împărtăşească numai acei ce n-ar fi mâncat nimic.

Diaconii se hirotoniră prin punerea mâinilor, însoţită de rugăciune. Sfântul Pavel cerea să aibe aceleaşi dispoziţiuni ca şi preoţii şi episcopii şi să se primească în treaptă numai după ce vor fi încercaţi. Adesea împărţeau credincioşilor cupa.

Scriptura şi scrierile bărbaţilor apostolici ne încredinţează, că ei au fost instituiţi ca să ajute preoţilor în consacrarea Euharistiei şi de bună seamă ca aceasta s-a făcut în urma poruncii Mântuitorului.

Sfântul Ignatie în epistola sa către Tralieni, numeşte diaconi/servitori ai tainei lui Iisus Hristos. El porunceşte smirnenilor, să-i cinstească ca pe servitorii Domnului. În alte epistole îi uneşte totdeauna cu preoţii şi episcopii.

Iată unele din serviciile lor:

1) Ei ajutau pe preoţi la Sfânta Euharistie.
2) Săvârşeau botezul în lipsa preotului.

3) Vesteau cuvântul lui Dumnezeu.

Sfântul Filip se distinse aşa de mult în predicarea Evangheliei, meritându-şi supranumele de evanghelist, cum se distinge el în Faptele Apostolilor.

După martiriul Sfântului Ştefan şi împărţirea ucenicilor Mântuitorului, el duce lumina credinţei în Samaria. Poporul de acolo asculta cu luare aminte Cuvântul lui Dumnezeu. Un mare număr de convertiţi, văzând minunile strălucite ce se săvârşeau spre întărirea învăţăturii ce-o predica. În adevăr el vindeca pe bolnavii cei mai incurabili şi alunga demonii din trupurile celor îndrăciţi.

Pe timpul acela era prin Samaria Simon, magul: născut la Giton, orăşel de acolo. Înainte de a sosi Filip el câştigase mare renume, amăgind poporul cu farmecele sale. Toţi îl urmau, de la cel mai mic până la cel mai mare şi ziceau: aceasta este puterea cea mare a lui Dumnezeu. Demonul se servea de el spre a se opune minunilor lui Iisus Hristos, nişte pretinse minuni, cum s-a servit şi de înţelepţii lui Faraon spre a se împotrivi minunilor lui, săvârşite prin Moise. Dar Dumnezeu îngăduind ca fidelitatea servitorilor săi să fie pusă la o asemenea încercare, a dat şi mijloace ca să se descopere şi să se ruşineze amăgirea. Şi a avut Sfântul Filip puterea de a săvârşi minuni aşa de strălucite, că magul a fost cu desăvârşire zdrobit. Simon, văzând că poporul aleargă la Sfântul Filip, a cerut botezul şi s-a prefăcut a crede în Iisus Hristos, în speranţa că va primi şi el darul minunilor.

Apostolii din Ierusalim auzind cele ce se petreceau în Samaria, trimiseră pe Sfântul Petru şi Sfântul Ioan spre a pune mâinile peste cei de curând botezaţi, adică spre a le da taina Mirungerii sau Confirmării, care se administra pe atunci numai de arhiepiscopi. În timpurile primare ale creştinismului, primirea tainei acesteia era însoţită şi de alte daruri exterioare. Ceea ce se întâmpla şi samarinenilor.

Simon văzând efectele minunate ce le produceau punerea mâinilor, făcută de Apostoli, le spune acestora, oferind bani: „ Dă-mi şi mie puterea asta, ca acei la care puneţi voi mâinile, să primească Duhul Sfânt".

Dar i s-a răspuns: „Argintul tău piară cu tine, care ai crezut, că darul lui Dumnezeu se poate câştiga cu bani. Pocăieşte-te şi roagă pe Dumnezeu, că dacă va fi cu putinţă, să-ţi ierte această gândire a inimii tale; căci văd că eşti plin de fiere foarte amară şi eşti încă în lanţurile nedreptăţii".

Aceasta împiedică pe Simon să primească darurile Sfântului Duh sau cel puţin harul sfinţilor.Temându-se de relele temporale zise Sfântului Petru: „Roagă-te Domnului pentru mine, să nu mi se întâmple ceva, din cele ce mi-ai vorbit".

Fărădelegile lui Sinon a făcut să se dea numele de Simonie, păcatului celor ce vând sau cumpără cele spirituale printr-un bun temporar, păcat care este cu totul împotriva legii lui Dumnezeu.

În dreptul canonic se însemna sub numele de erezia lui Simon, magul. Scriptura nu ne mai vorbeşte de acest amăgitor; cu toate acestea se pare că de el şi de ucenicii lui trebuie a se înţelege cele ce le zice Sfântul Pavel şi Sfântul Iuda (II Tim. şi Iud. 4) şi contra lor Sfântul Iacov dovedeşte necesitatea faptelor bune pentru mântuire (Iac. 11,14). Că ei sunt acei profeţi mincinoşi pe care-i zugrăveşte Sfântul Petru cu culorile cele mai grozave (II Petru, 1,2,3,13).

Văzând ipocrizia lui Simon magul, Sfântul Filip se mâhni foarte mult, mai ales pentru piedicile ce le punea acesta progresului Evangheliei; dar îşi amintea cuvintele Mântuitorului şi cele ce le-a întâmpinat El din partea păcătoşilor nepocăiţi, spre a învăţa şi pe ucenicii Săi răbdarea şi blândeţea.

Se crede că Sfântul Filip era încă în Samaria, când îngerul i-a poruncit să meargă spre miazăzi pe calea ce duce de la Ierusalim spre Gaza. El găsi pe cale un eunuc, care era mare econom al Candachiei, regina Etiopiei. Fiindcă omul acesta profesa religia iudaică, venise la templul din Ierusalim şi era pe cale să se întoarcă acasă. Dragostea lui pentru sfintele cărţi era aşa de mare, că citea în căruţa sa pe profetul Isaia. Era la locul unde se zice de Iisus Hristos: “Ca o oaie spre junghiere s-a dus şi ca un miel nevinovat înaintea celui care-l tunde, aşa nu şi-a deschis gura sa. Judecarea în timpul înjosirii lui a fost nimicită prin slava Învierii Sale.Şi neamul său cine-l va spune, sau slăvita Înviere a omenirii Sale, care va fi ca o renaştere minunată?”

Sfântul Filip explică eunucului locul acesta, apoi după ce l-a învăţat destul pentru credinţă, l-a botezat. Eunucul se duse plin de bucurie în ţara sa şi îi răspândi învăţăturile lui Iisus Hristos cum ne spune Ieronim, după Eusebiu, fiind apostol Abisiniei.

Sfântul Filip se duse la Azot, unde a vestit pe Iisus Hristos cum şi în toate oraşele pe unde trecuse până în Cezareea, unde s-a stabilit. Acolo a găzduit şi Sfântul Pavel în anul 58.

Avea patru fecioare care toate profetisau. Ieronim spune că şi-au păstrat fecioria prin vot, sau prin devotaţiune. Acelaşi părinte adăuga, că darul profeţiei cu care au fost înzestrate, a fost răsplata curăţiei lor. De bună seamă că şi Sfântul Filip a murit în Cezareea. Nu trebuie a se confunda cu Sfântul Filip, apostolul care a murit la Ierapole.

după Gherasim Timus - Dicţionar Agiografic Bucureşti, tipografia cărţilor bisericeşti, 1898

orthodoxwiki - Apostolul Filip (din cei şaptezeci)

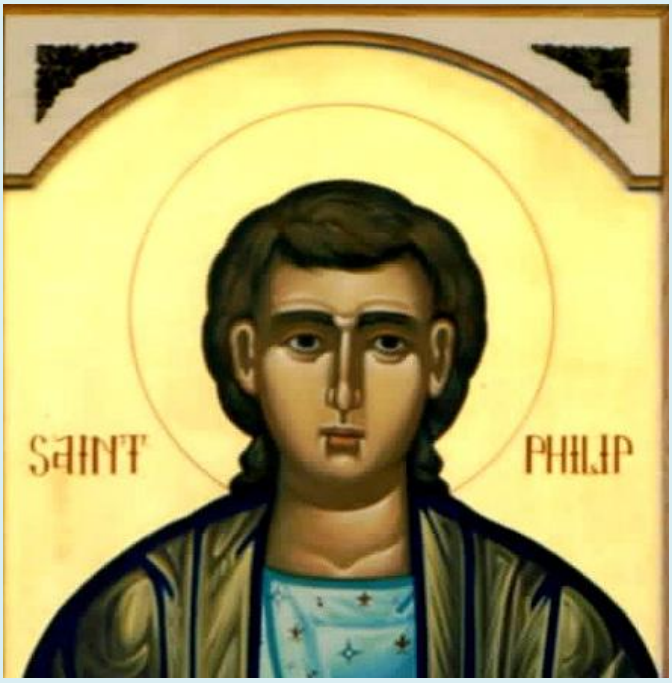

Sfântul, slăvitul şi mult lăudatul apostol Filip (din cei şaptezeci), şi unul din cei şapte diaconi, este pomenit de Biserică în 11 octombrie. El s-a născut în Palestina, a fost căsătorit şi a avut copii [1]. Nu este acelaşi cu Sfântul apostol Filip (14 noiembrie), care a fost unul din cei doisprezece apostoli.

Viaţa

După Pogorârea Duhului Sfânt, cei doisprezece apostoli l-a făcut pe Filip, împreună cu alţi şase, diacon în Biserica din Ierusalim. Ei l-au însărcinat cu primirea darurilor de la credincioşi şi cu grija văduvelor, a orfanilor şi nevoilor acestora.

Când a început persecutarea creştinilor şi evreii l-au lapidat pe Sfântul Ştefan întâiul-mucenic, cel mai bătrân dintre cei şapte diaconi, apostolul Filip, a părăsit Ierusalimul şi s-a dus în Samaria. Acolo el a propovăduit cu mare succes creştinismul. Printre cei convertiţi se numără şi Simon magul, care, „după ce a fost botezat, l-a însoţit pe Filip” (Fapte 8:9-13).

---

[1] *Tradiţia transmite că Apostolul Filip a avut patru fete: Eutihia, Haritina şi Ermiona sunt pomenite în ziua de 4 septembrie; după o tradiţie păstrată de martirologiile occidentale, Sfânta muceniţă Irais sau Raisa, prăznuită pe 5 septembrie, ar fi a patra dintre fiicele Sfântului Filip, şi este prăznuită cu o zi după celelalte dintre surorile ei, pentru că ar fi primit mucenicia a doua zi după ele.*

La porunca unui înger al Domnului, Sfântul Filip s-a dus să aştepte pe drumul care lega Ierusalimul de Gaza. Acolo a întâlnit un oficial al împărătesei Etiopiei pe care, de asemenea, l-a convertit la creştinism (Fapte 8:26-39). Sfântul ucenic Filip a propovăduit fără odihnă Cuvântul lui Dumnezeu în multe regiuni din Orientul Apropiat, din jurul Palestinei. La Ierusalim, apostolii l-au ridicat la treapta de episcop şi l-au trimis la Tralles în Asia Mică, unde a botezat mulţime multă. Sfântul Filip a murit la adânci bătrâneţi.

Imnografie

Tropar (glasul al 4-lea) [2]: Lumea se împodobește și Etiopia se bucură, că de tine a fost luminată și cu a ta cunună împodobită. Strălucită face pomenirea ta, drept-vorbitorule Filip. Împlinit-ai o cale vrednică de Evanghelie, că pe toți i-ai învățat să creadă în Hristos. De aceea Etiopia își întinde mâinile către Dumnezeu: Roagă-te Lui, Filipe, să ne dăruiască nouă mare milă.

Tropar (glasul al 3-lea): Apostole Sfinte, Filipe, roagă-L pe milostivul Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.

Condac (glasul al 4-lea): Luminat fiind cu Preasfântul Duh, plinirile pământului le luminezi cu învăţăturile tale şi cu strălucirile minunilor, de sfinţenie tăinuitorule, apostole Filipe.

Condac (glasul al 4-lea): Următor făcându-te Învăţătorului tău, apostole, pentru Dânsul cu credinţă ai slujit la trebile sfinţilor săi. Pentru aceea, toţi credincioşii te fericim.

Iconografie

Dionisie din Furna, în Erminia sa (ed. Sophia, Bucureşti, 2000, pp. 149, 188), arată că Sfântul apostol Filip trebuie zugrăvit în chipul unui tânăr, cu un început de barbă, neagră şi scurtă, ţinând în mână un sul înfăşurat, însemnul propovăduirii sale apostolice.

---

[2] *Tropar tradus din limba engleză.*

Sfânta Ermiona, una din fiicele Sfântului apostol Filip (4 septembrie)

Sfântul apostol Filip (pomenit la 11 octombrie), care a botezat pe famenul Candachiei, a avut patru fiice, pe care evanghelistul Luca le mărturiseşte de proorociţe şi fecioare.

Sfântul apostol Filip vorbindu-i famenului Candachiei despre Adevăratul Dumnezeu

Dintre acestea Ermiona şi Eutihia se duseră în Asia căutând pe Sfântul apostol Ioan Teologul, şi neaflându-l căci se mutase la Domnul, aflat-au pe Petronie, ucenicul Sfântului apostol Pavel, şi luând învăţătură de la dânsul, urmară obiceiurilor lui. Iar Ermiona se deprindea cu meşteşugul doctoriei. Drept aceea venea la dânsa mulţime multă şi tămăduia pe toţi cu harul lui Dumnezeu.

Trecând însă Traian împăratul asupra perşilor, se arătă sfânta că este creştină şi aducând-o înaintea lui căuta să o înşele cu amăgiri şi să o despartă de Hristos. Dar de vreme ce nu voia să se supună, a poruncit ca să o bată peste obraz multe ceasuri. Iar Ermiona văzând pe Domnul şezând la judecată în chipul lui Petronie, care îi grăia şi o întărea, socotea bătăile ca o nimica.

Deci văzând împăratul întărirea şi neînduplecarea gândului ei, ruşinându-se, o liberă. Şi de atunci, deschizând în Asia locaş de oaspeţi, odihnea pe toţi şi le tămăduia sufletele şi trupurile, iar Domnul se prea mărea în toate zilele de către tot omul, cât a trăit împăratul Traian.

Iar dacă ce a murit el, împărăţind Adrian, ginerele său şi înştiinţându-se de cele despre sfântă, trimise slujitori de o aduseră înaintea lui şi-i zise:
- Spune-mi, bătrâno, de câţi ani eşti, şi de ce neam, şi în ce stare te afli?

Iar sfânta, răspunzând, zise:
- Domnul meu Hristos ştie de câţi ani sunt şi de ce neam.

Împăratul zise:
- Dezbrăcaţi-o de haina ei şi o bateţi fără de milă, zicându-i să răspundă cu smerenie la cele ce o întreabă împăratul.

Iar slujitorii o bătură cumplit. După aceea o supuseră la chinuri îndelungate în căldări cu smoală, din care rămase nevătămată.

Şi scoţând-o ea grăi ea către împărat:
- Împărate! Domnul meu m-a întors spre somn în căldare, şi am văzut unde mă închinam marelui zeu Iraclie.

Iar el bucurându-se îi porunci să intre în capiştea idolească. Atunci sfânta făcând rugăciune către Iubitorul de oameni Dumnezeu, îndată se făcu tunet din cer, şi căzând jos la pământ idolii care erau în capişte, se zdrobiră şi se făcură pulbere.

Şi ieşind, sfânta zise împăratului:
- Intră înăuntru de ajută zeilor, că au căzut şi nu pot să se scoale.

Intrând împăratul şi văzând zdrobirea idolilor, porunci să i se taie cinstitul ei cap afară din cetate. Şi luând-o Teodul şi Timotei, ieşiră din cetate şi neîngăduindu-i să-şi facă rugăciunea, se repeziră cu obrăznicie asupra ei, dar li se uscară mâinile. Rugându-se atunci de sfânta şi crezând cu tot sufletul în Dumnezeu se însănătoşiră şi o rugară pe Sfânta Ermionia să se roage pentru dânșii să-și dea sufletele lor către Domnul înaintea ei.

Şi aceasta făcându-se îşi dădu şi ea sufletul în pace în mâinile Domnului, aproape de acelaşi loc. Şi venind oarecare credincioşi binecinstitori, şi luându-le cinstitele lor moaşte le puseră în Efes în loc ales şi însemnat care mai apoi fu izvor necurmat de tămăduiri cu a cărui curgere îmbelşugată pe mulți a izbăvit din neputințe și nevoi.

Sinaxar - Sfânta Ermiona, fiica diaconului Filip

Dintre cele patru fiice ale apostolului Filip diaconul, care după mărturia Faptelor Apostolilor (21, 8-9), erau fecioare şi proorociţe, Ermiona şi Evtihís au mers în Efes, pentru a-l întâlni pe Sfântul Ioan Teologul. Însă, pentru că iubitul apostol se mutase deja la ceruri, l-au urmat pe ucenicul acestuia, Petroniu. Ermiona, care cunoştea arta medicinii, a învăţat în preajma aceluia să vindece şi sufletele, nu numai trupurile oamenilor.

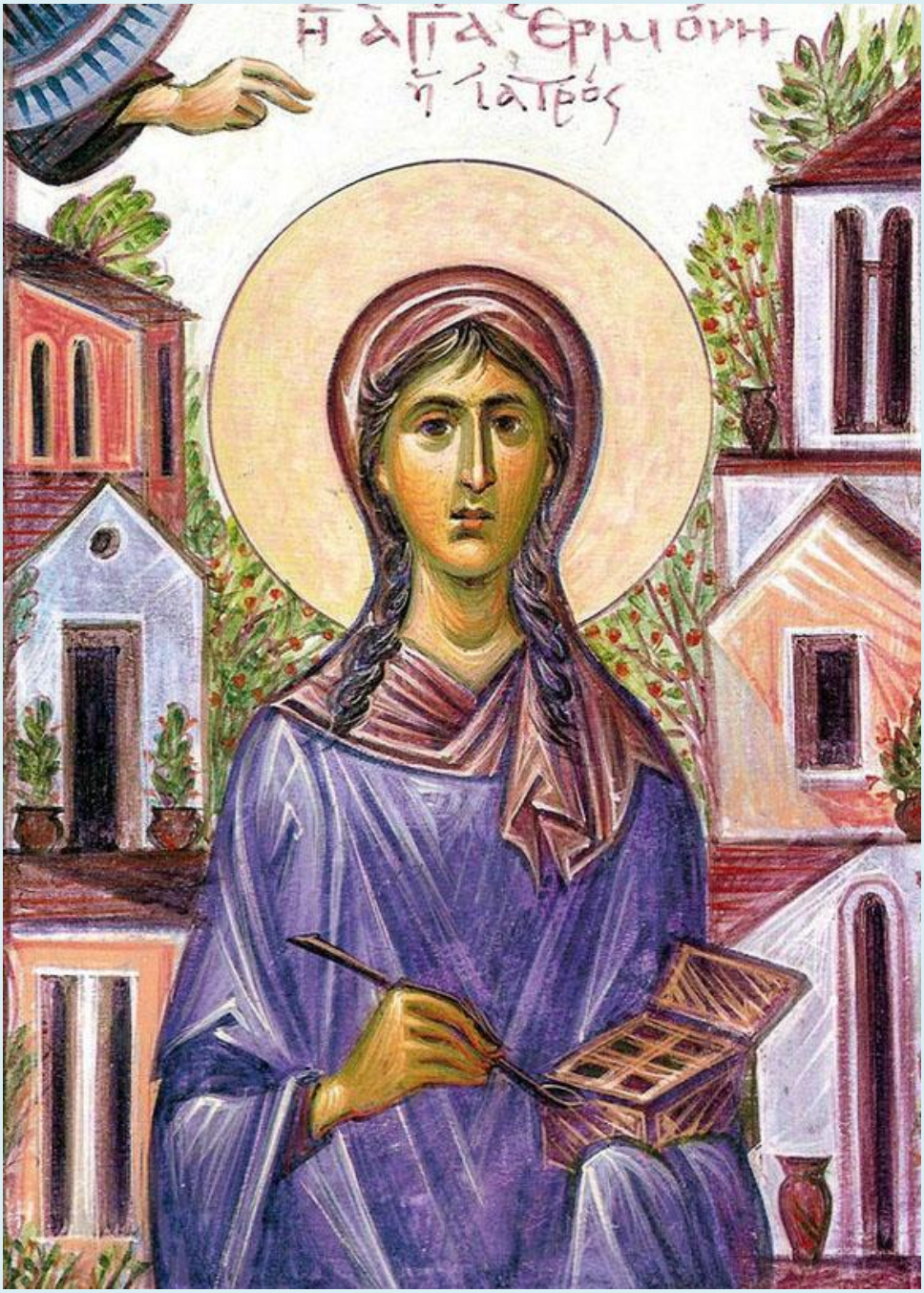

Sfânta muceniță Ermiona, reprezentare contemporană de Haralambos Epaminonda

În vremea aceea, împăratul Traian, întorcându-se din expediţia împotriva parţilor (114), auzind multe despre vindecările minunate şi proorocirile Ermionei, a poruncit să fie adusă înaintea sa. La început, a încercat să o silească să se lepede de Hristos, dar nu a reuşit s-o convingă. Atunci a poruncit să fie lovită peste obraz. Sfânta l-a văzut pe Hristos şezând în sala de judecată, sub înfăţişarea lui Petroniu şi a primit cu bucurie loviturile. Proorocindu-i că-i va învinge pe parţi şi că după el nu va lua altcineva tronul, decât ginerele său, adică soţul fiicei sale, Traian a eliberat-o. După acestea, Ermiona a zidit în Asia un aşezământ caritabil, unde străinii au găsit mângâiere de durerile trupeşti şi sufleteşti.

Sfânta muceniță Ermiona, icoană grecească, Chios

În anul 117, luând tronul Împăratul Adrian, după proorocia sfintei, a aflat despre aceasta şi a trimis să fie adusă înaintea sa. La întrebările referitoare la vârsta şi la locul său de baştină, Ermiona a răspuns: „Hristosul meu cunoaşte câţi an am şi din ce patrie sunt”. Înfuriat de îndrăzneala ei, împăratul a poruncit să fie dezbrăcată, să fie biciuită fără milă şi să fie aruncată într-un cazan plin cu smoală fierbinte, pucioasă, bitum şi plumb. Îndată ce Ermiona a fost aruncată în cazan, focul s-a stins, iar Sfânta părea să stea în loc plin de răcoare. Vrând să se convingă că ceea ce vedea este adevărat, Adrian s-a apropiat şi a atins cazanul cu mâna sa. Îndată i s-a desfăcut pielea şi i-au căzut unghiile. Din mijlocul cazanului cu aramă fierbinte, Ermiona a strigat: „Mare este Dumnezeul creştinilor!”.

Ruşinat, împăratul a poruncit să fie aruncată goală într-un vas mare şi încins. Îngerul ei, însă, o păzea de rele şi a risipit focul, arzându-i pe cei aflaţi în apropierea vasului.

După aceste semne minunate, Ermiona s-a prefăcut că ar vrea să aducă jertfe zeilor, fiind dusă într-un templu păgân. Cu rugăciunea, a aruncat la pământ şi a sfărâmat toate statuile. Această ultimă batjocură l-a înfuriat peste măsură pe Adrian, care a dat-o pe Ermiona în mâna călăilor Theotim şi Theodul, ca să-i taie capul în afara oraşului.

Mucenicia Sfintei Ermiona, ilustrație din Minologhionul împăratului Vasile al II-lea

Pe când aceia se grăbeau să execute porunca împăratului, le-au înțepenit mâinile. Li s-a luminat, atunci, mintea, au crezut în Hristos şi în aceeaşi clipă, s-au tămăduit. Au rugat-o pe Sfânta Ermiona să se roage pentru ei şi şi-au dat sufletul cu pace. Călcând toate uneltirile diavolului, şi-a dat apoi şi Sfânta Ermiona, sufletul în mâinile Domnului, fiind îngropată în Efes.

Sursa: Néos Sinaxaristís tīs Orthodóxou Ekklisías (Noul Sinaxar al Bisericii Ortodoxe), Septembrie, Ed. Indiktos, p. 48-49

Icoane

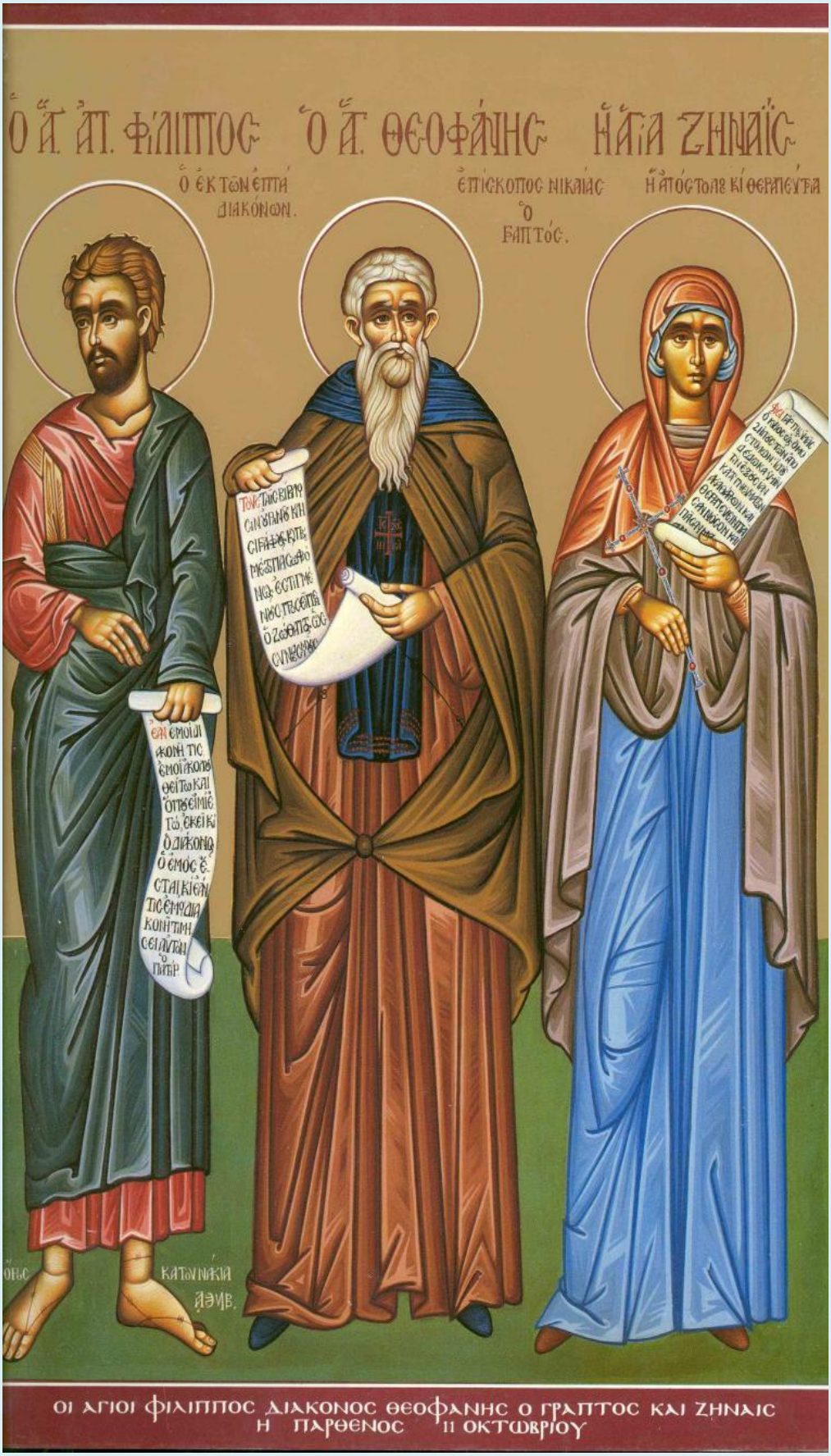

Icon of Sts. Philip the deacon, Theophanes the branded, and Zenais - all commemorated on October 11th

Sf. Ap. Filip
Sf. Cuv. Teofan
MĂRTURISITORUL
Sf. Mc. Zenaida
11 octombrie

11 octombrie

SAINT
PHILIP
СВ АПЛ
ФЛИППЪ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ

СВ ДІАКОНЪ ФІЛІППЪ

СТЫЙ АПЛЪ ФИЛИППЪ

Sfânta Ermiona, fiica diaconului Filip

Sfânta Ermiona, fiica diaconului Filip

Sfânta Ermiona, fiica diaconului Filip

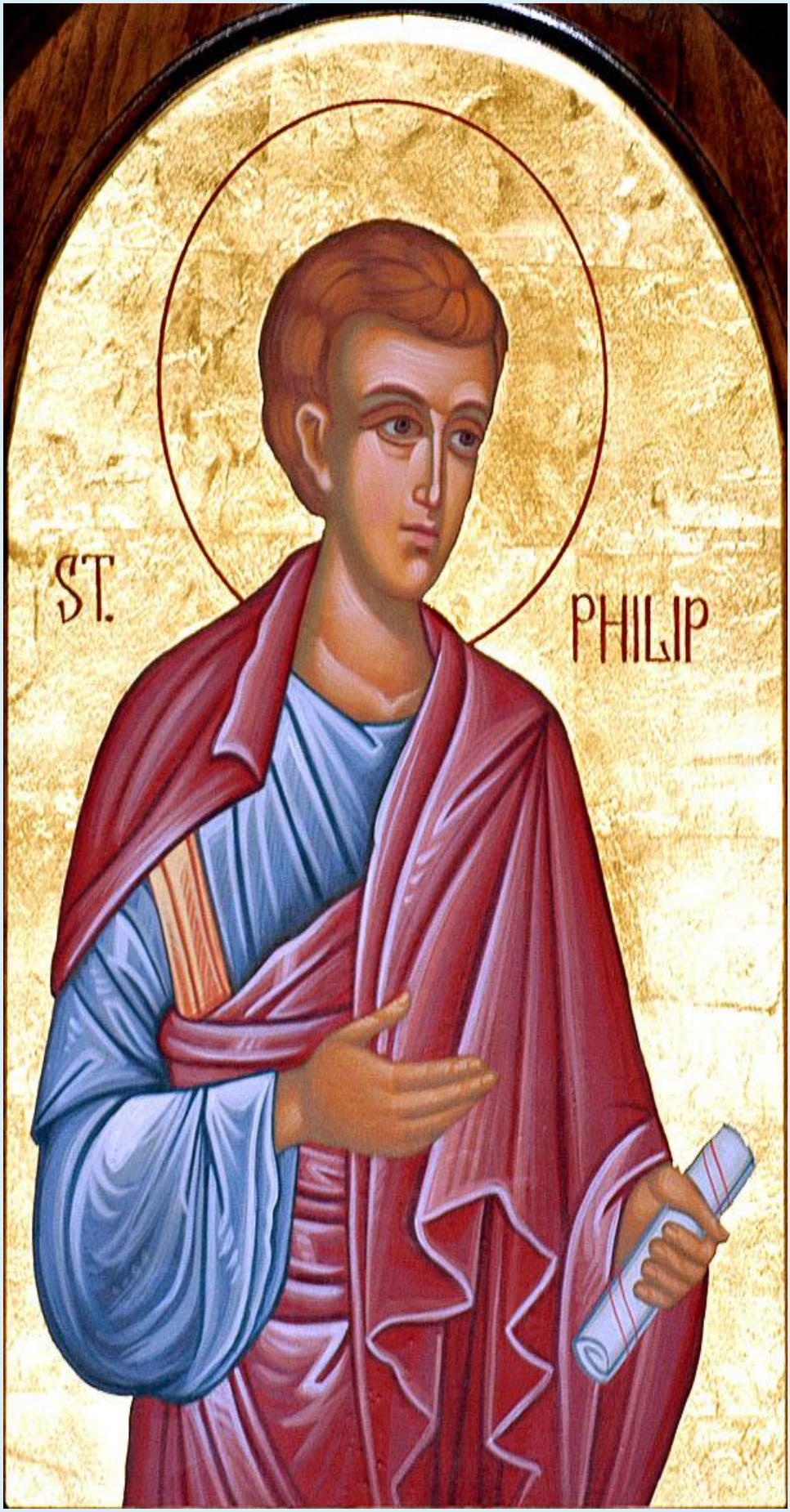
ST.
PHILIP

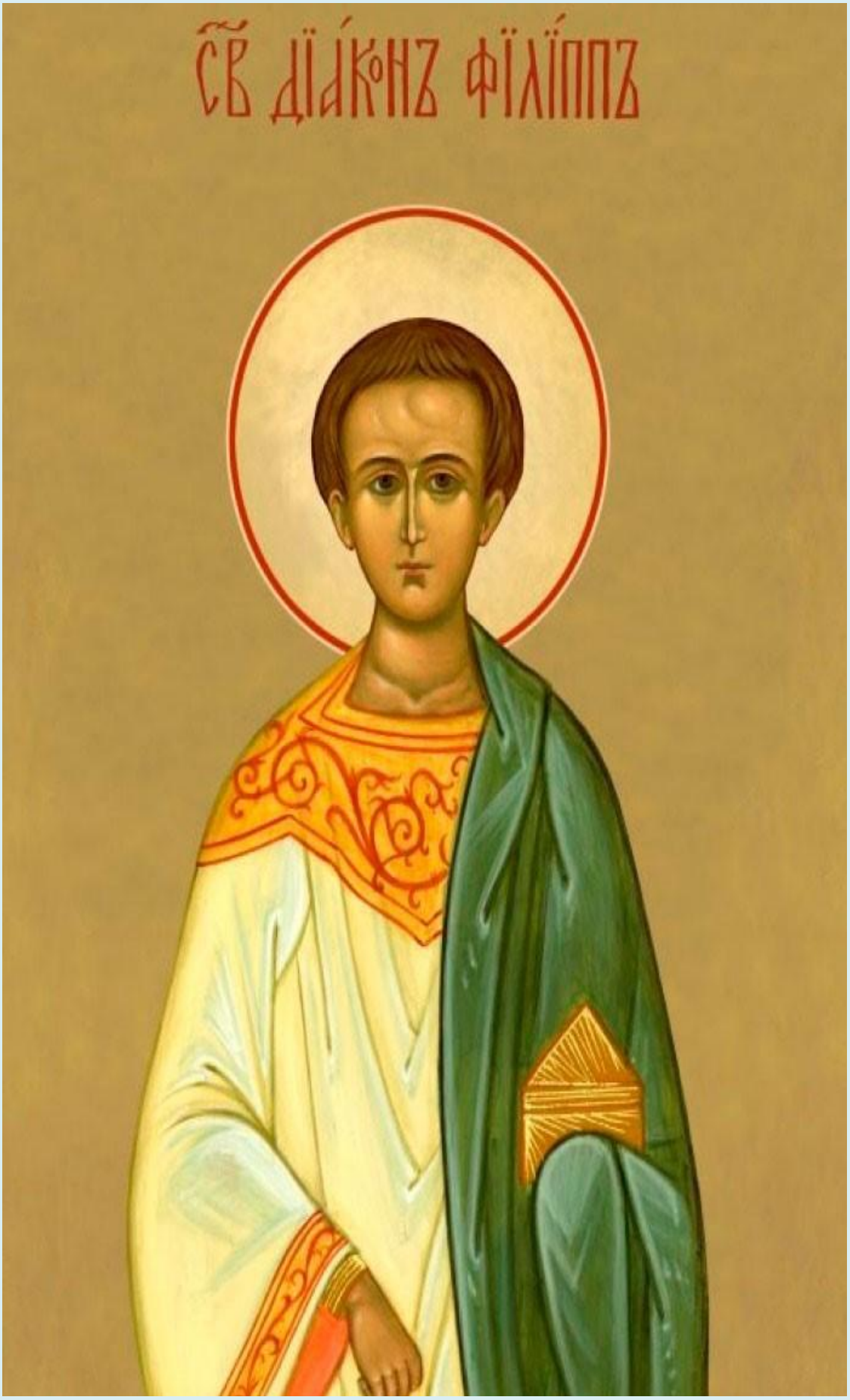
СѢ ДІАКОНЪ ФІЛІППЪ

ST. PHILIP
THE DEACON
HOLY
ETHIOPIAN

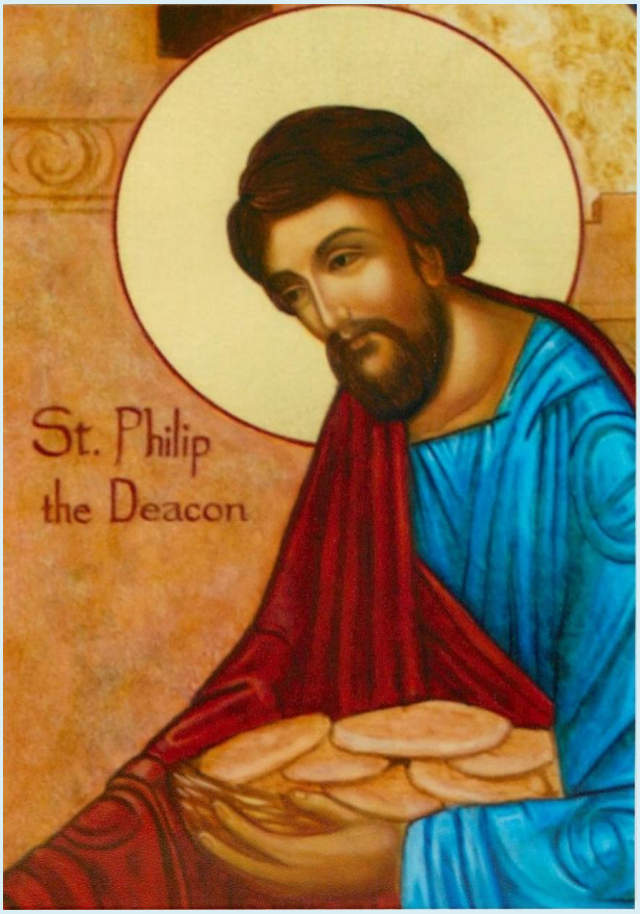
St. Philip
the Deacon

SF. AP.
FILIP

SF. AP.
FILIP

SF. APOSTOL
FILIP

SF. AP.
FILIP

СТЫЙ АПЛЪ
ФЇЛІППЪ
ПОЧТО
СЕРДЦЕ
ТВОЄ
ОКАМЕНЄ

DOXOLOGIA.ro
SF. AP.
FILIP

Sf. Ap. Filip
(28 iulie, 11 octombrie)
- s-a născut în Palestina,
a fost căsătorit și
a avut patru fete proorocițe;
- a fost diacon în Biserica din Ierusalim,
unde se îngrijea
îndeosebi de săraci și văduve;
- a avut darul tămăduirilor
bolilor trupești și sufletești;
- a fost episcop în Ierusalim.
BASILICA.RO

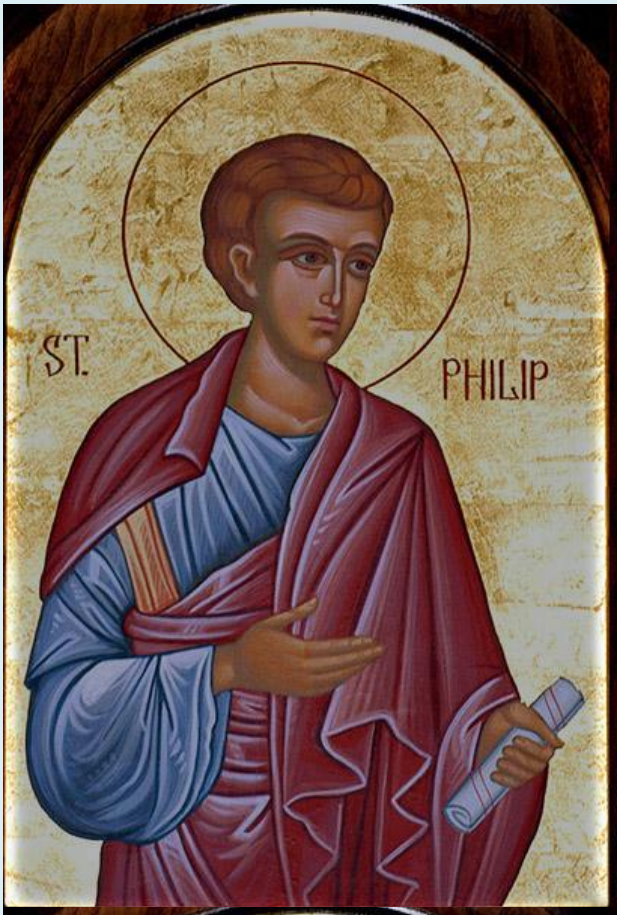

Troparul Sfântului Apostol Filip

11 Octombrie

Apostole Sfinte Filip,
roagă pe Milostivul
Dumnezeu să dăruiască
iertare de greşeli
sufletelor noastre.

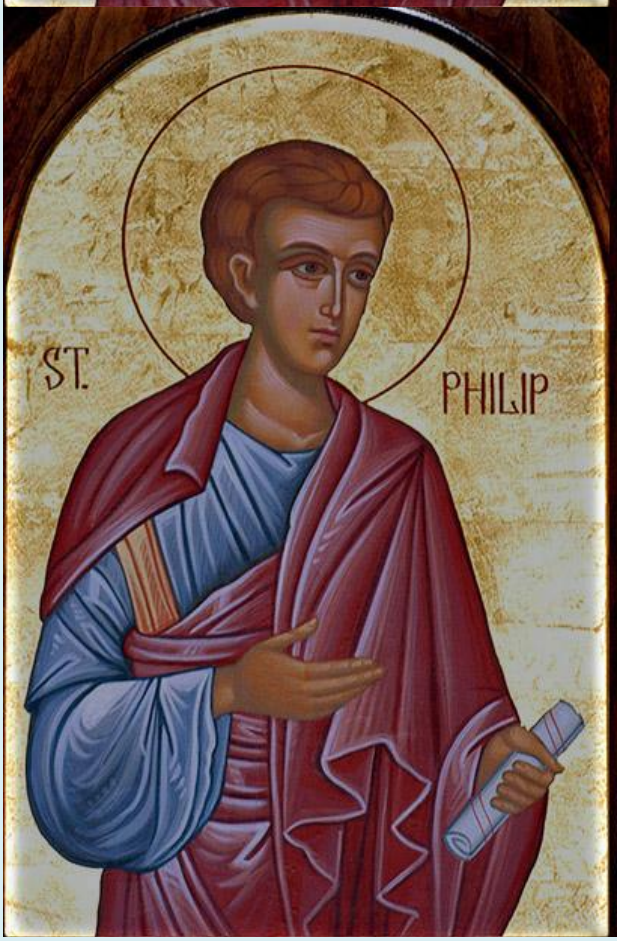

Troparul Sfântului Apostol Filip

11 Octombrie

Apostole Sfinte Filip,
roagă pe Milostivul
Dumnezeu să dăruiască
iertare de greşeli
sufletelor noastre.

Bucură-te, Sfinte apostol Filip, diacon al Domnului!